

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 2. EUROPAUDVALGSMØDE 12/10 2007

Dato: 12. oktober 2007
Tidspunkt: kl. 11.00
Sted: 2-133

Til stede: Elisabeth Arnold (RV) formand, Charlotte Antonsen (V), Erling Bonnesen (V), Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Lars Barfoed (KF), Svend Auken (S), Mette Gjerskov (S), Per Kaalund (S), Lone Dybkjær (RV), Poul Henrik Hedeboe (SF), Frank Aaen(EL).

Desuden deltog: udenrigsminister Per Stig Møller, fødevarerminister Eva Kjer Hansen og familie- og forbrugerminister Carina Christensen.

Formanden bød velkommen til det første møde i Europaudvalget, som kunne følges på nettet på Folketingets hjemmeside. Nu havde man haft åbne møder i et års tid, hvor folk har kunnet komme ind og overvære møderne, men nu kunne befolkningen følge møderne på deres computer. Da der var tale om et eksperiment, håbede hun, folk ville bære over med, hvis der var noget, der kiksede, men man ville gøre, hvad man kunne, for at forhandlingerne kom til at gå så ordentligt og demokratisk til som muligt.

Svend Auken indledte med at sige, at han var utrolig glad for, at der nu skete optagelse af møderne i Europaudvalget, sådan at ikke alene personer i København, men også borgere ude i landet havde mulighed for at følge debatten. Han var også glad for, at udenrigsministeren havde stille sig imødekomende over for ønsket om åbne møder. Han syntes, Folketinget havde løst problemet på en meget fin måde.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 2823+2824 (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 15.-16. oktober 2007

Udenrigsministeren: Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Denne gang er der ét punkt til forhandlingsoplæg, nemlig dagsordenens punkt 12 om statut for finansiering af politiske partier på europæisk plan. De resterende punkter er alle til orientering.

1. (Evt.) Styrkelse af EU's katastrofeberedskab

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Udg. 2. (Evt.) WTO/DDA

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Info-note (05) - I 64 (referat af åbent samråd om WTO 9/6-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 443, side 1663 (senest behandlet i EEU 13/7-07)

EUU alm. del (06) – bilag 408, side 1535 (behandlet i EEU 21/6-07)

EUU alm. del (06) – bilag 390, side 1498 (behandlet i EEU 15/6-07)

EUU alm. del (06) – bilag 337, side 1224 (behandlet i EEU 11/5-07)

EUU alm. del (06) – bilag 309, side 1130 (behandlet i EEU 20/4-07)

EUU alm. del (06) – bilag 217, side 793 (behandlet i EEU 9/2-07)

(05) side 1734 (behandlet i EEU 14/7-06)

(05) side 1670 (behandlet i EEU 23/6-06)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Morten Messerschmidt spurgte, hvorfor punkt 2 på dagsordenen var udgået, idet han henviste til, at der for en måneds tid siden var forlydender i den internationale presse om, at der var et gennembrud på vej i WTO-forhandlingerne. Hvilke forventninger er blevet skuffet?

Svend Auken mente også, der var en udmærket lejlighed til, at udenrigsministeren kunne give Europaudvalget en status over, hvordan det ser ud i handelsforhandlingerne. Han pegede på, at vi jo meget hurtigt nærmer os et skarpt hjørne i forhold til de amerikanske mandatmuligheder.

Helle Sjelle ville også gerne høre om udenrigsministerens forventninger til forhandlingerne i WTO, idet hun mente, det var meget vigtigt, at vi i det hele taget har et WTO, der fungerer. Derfor håbede hun, at vi kan nå til en løsning.

Lone Dybkjær spurgte, hvor skadeligt det vil være for udviklingslandene, hvis man ikke når en ny aftale om WTO og kører videre med det eksisterende system.

Udenrigsministeren svarede generelt på de mange spørgsmål om WTO, at når punktet var udgået, var det fordi der ikke har været en tilstrækkelig bevægelse i forhandlingerne. De fire vigtigste spillere, som er Europa, USA, Brasilien og Indien, skal prøve at finde en løsning. Han mente, at forskellene var så små, at man burde kunne finde et resultat, selv om USA ikke længere har en fast track procedure, men kongressen er meget splittet. Der mangler bevægelse i positionerne, især fra indisk side.

2. Europaudvalgsmøde 12/10 2007

I svaret til Lone Dybkjær sagde udenrigsministeren, at vi prøver at løse nogle af problemerne gennem en række særaftaler, så længe der ikke foreligger en ny aftale i WTO.

3. Det vestlige Balkan

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 390, side 1500 (behandlet i EUU 15/6-07)

EUU alm. del (06) – bilag 337, side 1228 (behandlet i EUU 11/5-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Forberedelse af EU-Rusland topmøde

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Lone Dybkjær spurgte, om Polen ville blive ved med at obstruere mulighederne for at nå en aftale.

Udenrigsministeren ville ikke ind på, hvem der obstruerer, men erkendte, at den aftale, der ligger, er låst fast, så længe Polen ikke går med på den. Han tilføjede, at topmødet med Rusland er vigtigt, da man skal drøfte meget væsentlige emner for Europa, hvor Rusland kan komme til at spille en rolle. I den forbindelse nævnte udenrigsministeren bl.a. Kosovo og energipolitikken samt Ukraine. Vi vil også fastholde, at menneskerettighedsspørgsmålet, demokrati og Tjetjenien skal være på dagsordenen.

5. Libyen

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 495, side 1742 (senest behandlet i EUU 14/9-07)

Udenrigsministeren: Jeg vil gerne orientere om forhandlingerne med Libyen forud for udleveringen af de bulgarske sygeplejersker og den palæstinensiske læge tilbage i juli.

Seneste status om forhandlingerne blev givet på rådsmødet for udenrigsministre den 23. juli i år, hvor formandskabet udtrykte lettelse over Libyens omgørelse af dødsdommene over de bulgarske sygeplejersker og den palæstinensiske læge til fængsel på livstid, og man håbede på en snarlig udlevering af de dømte til Bulgarien. Referat fra dette møde er tilgået Europaudvalget.

Udleveringen den 24. juli af sygeplejerskerne og den palæstinensiske læge kom i stand efter lange forhandlinger og indgåelse den 23. juli af en aftale mellem Kommissionen og Libyen. Indgåelsen af selve aftalen skete uden inddragelse af EU's medlemslande. Jeg forventer, at der vil være en første drøftelse på ministerniveau om forløbet på rådsmødet den 15. oktober.

I aftalen giver EU-Kommissionen tilsagn om at ville søge mandat fra Rådet til at indlede forhandlinger om en samarbejdsaftale. Rådskonklusioner herom blev drøftet i Europaudvalget den 14. september forud for RIA-rådsmødet. Vedtagelsen af konklusionerne blev imidlertid udskudt til det kommende rådsmøde for udenrigsministre, hvor vi altså skal have en drøftelse af forløbet, der førte til udleveringen.

I aftalen er der desuden anført en række mulige samarbejdsområder. Herunder en opfordring til fortsat støtte til HIV/AIDS.

Det er vigtigt at understrege, at aftalen ikke indebærer nye finansielle forpligtelser for EU.

Min vurdering er, at udleveringen af sygeplejerskerne fandt sted ud fra en samlet libysk betragtning og et ønske om en yderligere normalisering af relationerne til Europa.

Aftalen bør ses i forlængelse af EU's eksisterende politik over for Libyen – som formuleret i rådskonklusioner fra 2004 efter aftalen med Libyen om deres atomprogram. Her indgår bl.a. en politik om at samarbejde med Libyen om bekæmpelse af HIV/AIDS og støtte til smittede med HIV.

Aftalen omfatter et tilbud om, at medlemslandene yder frivillige bidrag til den medicinske indsats overfor HIV/AIDS i Libyen.

Lad mig i den sammenhæng for en god ordens skyld nævne, at vi vil bistå Libyen med en HIV/AIDS-ekspert i en måned. Vedkommende skal bistå med at formulere elementer i en HIV/AIDS-strategi. Udviklingsministeren orienterede den 4. oktober Udenrigsudvalget herom.

Morten Messerschmidt sagde, at det var nyt for ham, at der ikke var penge involveret i aftalen med Libyen. Han troede også, det var nyt for Gaddafi. Udenrigsministeren sagde, at der ikke var "nye" midler involveret, mens der i notatet står, at der slet ikke er nogen finansielle forpligtelser. Skal det forstås sådan, at der i forbindelse med udleveringen af disse personer overhovedet ikke har været nogen transaktioner af penge imellem EU og Libyen?

Han undrede sig over, at man taler om frivillige bidrag til den medicinske indsats over for hiv/aids i Libyen, om teknisk bistand inden for arkæologi og bevaringsteknikker, om støtte til grænseovervågning osv., mens der ikke tales om overtrædelse af menneskerettighederne i et land, som har et af de værste regimer i verden. Morten Messerschmidt mente, at den behandling, sygeplejerskerne og den enkelte læge havde været igennem, havde været under al kritik, og deres tilståelser er aflagt under tvang, hvorefter de er blevet idømt dødsstraf.

Svend Auken mente, Gaddafi havde fået meget ud af den retssag – især hvis anklagerne var forkerte, hvad der var meget, der tydede på – idet han havde fået den franske præsident og dennes hustru til at love ret omfattende bidrag til landets atomprogram. Svend Auken var tilhænger af dialog, men kunne godt have tænkt sig, at det var kommet til at foregå på en mere naturlig baggrund.

Svend Auken var enig med Morten Messerschmidt i, at hvis man skal have en kritisk dialog med Libyen, er det demokratiske aspekt bestemt noget, man bør kunne diskutere. Gaddafi må sluge nogle kameler. Gaddafi er uberegnelig i enhver henseende.

Udenrigsministeren sagde, at der er to problematikker med hensyn til Libyen. Der er den nukleare aftale, hvor det drejer sig om at få Libyen til at afstå fra at udvikle eller have atomvåben, og så er der Kommissionens aftale i forbindelse med frigivelsen af sygeplejerskerne, som ikke har været politisk forhandlet endnu. Han henviste til, at sagen havde en meget lang forhistorie, hvor ikke mindst det tyske formandskab havde handlet meget offensivt og aktivt, men vi har også gjort det alle de steder, hvor vi kunne.

Det er fuldstændig rigtigt, som mange har været inde på, at Libyen ikke skal have en belønning for deres gidseltagning. Derfor har Kommissionen lavet en aftale om bl.a. teknisk bistand inden for arkæologi og bevaringsteknikker, grænseovervågning, bistand på uddannelsesområdet osv.

Han erkendte, at Libyen er et af de værste regimer, og det er også et af de mest uforudsigelige regimer. Derfor drejer det sig om at skubbe dem i den rigtige retning. Danmark arbejder for, at menneskerettigheder indgår i aftalen, og vi vil insistere på, at de skal være et centralt element.

6. Mellemøsten

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. Del (06) – bilag 443, side 1666 (senest behandlet i EUU 13/7-07)

EUU alm. del (06) – bilag 390, side 1500 (behandlet i EUU 15/6-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Svend Auken mente, det var uklogt, at man havde lavet konfrontationspolitik over for Hamas, idet han mindede om, at man jo ikke forhandler med sine venner, men med sine fjender. Hvis der skal opnås en løsning, skal alle dele af det palæstinensiske samfund være med. Svend Auken pegede på, at det er en forfærdelig situation, der eksisterer i Palæstina nu; det er intet mindre end en humanitær katastrofe. Han vidste, at udenrigsministeren havde stor viden om det mellemøstlige område og interesserede sig meget for det, og han ville give ham al mulig opbakning, men han mente, det var vigtigt at sige: "Lad være med at udelukke nogen på forhånd; hold alle med i processen, hvis den skal føre til et resultat."

Lone Dybkjær ville gerne vide, hvad mulighederne er for, at man kommer videre i fredsprocessen.

Udenrigsministeren gav Svend Auken ret i, at det er sine fjender, man forhandler med, ikke sine venner. Når udenrigsministeren fortsat ikke kunne acceptere at inddrage Hamas, er det dels fordi det ville undergrave Abbas, som har ønsket, at det er ham, der forhandler med Hamas, dels fordi det stadig væk er Hamas' politik at ville udslette Israel. Nu har Hamas lagt op til samtaler med Fatah, men det kan også være for at forhindre Fatah i at nå nogen som helst resultater.

7. Iran

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Udenrigsministeren: Rådet vil have en indledende drøftelse af mulige selvstændige EU-sanktionstiltag over for Iran i lyset af sagen om det iranske atomprogram. Jeg forudser, at der vil blive vedtaget rådskonklusioner.

Irans fortsat manglende efterlevelse af Sikkerhedsrådets og IAEA's vedtagelser er ikke acceptabel. Det er vigtigt, at Iran forstår, at det har konsekvenser, hvis man ikke overholder sine forpligtelser over for det internationale samfund.

Vi ser helst sanktioner vedtaget af et enigt Sikkerhedsråd. De fem permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet og Tyskland mødtes i slutningen af september. Her blev de enige om at støtte, at Solana fortsætter sine drøftelser med Irans atomforhandler Larijani. Hvis Solana og ElBaradei i november må konkludere, at der ikke er sket positive fremskridt, herunder iransk suspension af uranberigelsen og tungtvandsaktiviteterne, aftalte parterne at fremlægge en ny resolution i Sikkerhedsrådet – uden at man dog endnu har opnået enighed om, hvad en sådan resolution skal indeholde.

Som jeg har udtalt over for pressen i New York, er det afgørende, at Iran ikke får lavet den bombe. Sagen viser med al tydelighed, at det er vigtigt hele tiden at opretholde presset på Teheran. Derfor er vi også parat til – parallelt med FN-sporet og for at understøtte dette – at drøfte selvstændige EU-foranstaltninger.

Det nærmere indhold af eventuelle parallelle EU-tiltag kan jeg endnu ikke sige noget præcist om, da vi endnu mangler at drøfte sådanne mulige tiltag.

Morten Messerschmidt syntes, det var grund til at rose EU for, at man nu er ved at indse, at der kan være et problem med, at Iran optrapper sit atomprogram. Han spurgte, om man gør sig nogen overvejelser om at optage kontakt med USA, som har anvendt en noget mere fornuftig retorik over for Iran.

På side 15 i samlenotatet taler man om at styrke embargoen over for Iran, men hvad gør vi over for de lande, som ikke følger embargoen?

Svend Auken var til gengæld bekymret over det, udenrigsministeren sagde. Iran har ret til at have et atomprogram, ligesom Brasilien har det, men man må sikre, at det ikke misbruges til noget militært. Vi bør ikke indskibe os i Bushs politik, men holde os til FN-sporet. Bush har knust den kritiske opposition over for den iranske præsident. Vi har brug for Irans fornuftige medvirken til en løsning og ikke brug for et cowboynummer. Når man skal diskutere rådsresolutioner, mente Svend Auken bestemt ikke, vi skal lægge vores lod i den krigeriske vægtskål.

Udenrigsministeren gav Morten Messerschmidt ret i, at vi skal have kontakt til USA, men samtidig gav han Svend Auken ret i, at vi ikke skal have for me-

gen kontakt med Bushadministrationen, men holde os til FN-sporet. Pointen er, at det faktisk er den europæiske politik, der har været ført i årevis, som giver mulighed for, at man kan finde en fornuftig løsning.

Det drejer sig om at fremme menneskerettighederne i Iran, men vi skal ikke forhandle så længe, at regimet pludselig får lavet en atombombe. Vi skal ikke være naive. Han havde sagt til Iran, at de kunne få opfyldt deres fuldstændigt naturlige ønske om fredelig udnyttelse af atomenergien ved hjælp af let vand. Udenrigsministeren mente, vi skulle følge den indstilling, der kommer fra de seks.

Morten Messerschmidt delte ikke udenrigsministerens rolige tilgang til Iran og troen på, at Iran kun vil bruge atomkraften til fredelige formål. Hvis det er tilfældet, hvorfor skal man så bruge tungt vand? Præsident Ahmadinejad anvender helt klart en oprustningsretorik og taler om at udslette Israel og tilsyneladende også andre lande i Vesten. Derfor gentog Morten Messerschmidt sit spørgsmål om, hvad vi vil gøre over for de lande, som har en venlig indstilling over for Iran og fortsat eksportere våben til landet. Han mente, man måtte føre samme sanktionspolitik over for disse lande.

Svend Auken mente, vi spillede Ahmadinejads spil, hvis vi går ind på den amerikanske og den franske retorik. Det bekymrede ham, at man i samlenotatet skriver, at regeringen allerede har sagt, at man vil støtte separate EU-sanktioner. Han bad om, at man reserverede sin stillingtagen, til man havde haft mulighed for at snakke det mere grundigt igennem. Han pegede på, at man nu "pleaser" Indien og Pakistan, som har gennemført atombombsprængninger, hvorimod man farer hårdt frem mod et land som Iran, der trods alt har stående i sin forfatning, at de ikke vil have atomvåben. Svend Auken erkendte, at det ville være en meget ubehagelig optrapning af situationen, hvis Iran fik kernevåben, så han delte ønsket om at få den mulighed stoppet, og derfor undrede han sig også over, at Iran vil have tungtvandsreaktorer. Et af problemerne i dialogen med Iran er, hvorvidt man kan få beriget uran, men Svend Auken pegede på, at da Brasilien i sin tid fik det, sanktionerede vi ikke. Han bad blot om, at man kunne have dialogen i god tid, inden man besluttede sanktioner i EU.

Udenrigsministeren sagde i anledning af Morten Messerschmidts spørgsmål om, hvad vi ville gøre over for de lande, der ikke fulgte sanktionerne over for Iran, at FN-sanktionerne bliver fulgt. Udenrigsministeren havde ikke oplysninger om lande, der ikke fulgte dem.

Udenrigsministeren erkendte i svaret til Svend Auken, at nogle ville kunne sige, at EU spiller Ahmadinejads spil ved at trække forhandlingerne ud, så de får tid til at lave en atombombe, men det kan hun historien afgøre. Vi følger de seks indstilling på atomområdet. Det er en kendsgerning, at Iran ikke opfylder FN's sikkerhedsråds resolutioner.

8. Irak

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Tchad/Centralafrikanske Republik (ESDP)

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (06) – bilag 443, side 443, side 1668 (seneste behandling i EEU 13/7-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Zimbabwe

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Morten Messerschmidt nævnte, at den nye britiske premierminister, Gordon Brown, har været meget imod at deltage i møder med Mugabe. Han ville opfordre regeringen til at følge den samme linje

Svend Auken nævnte, at Gordon Brown på den engelske regerings vegne offentligt har sagt, at man skal afbryde dialogen med Afrika, hvis en afrikansk delegation indeholder Robert Mugabe. Han forstod, at den danske regering havde indtaget det standpunkt, at man uanset Mugabes deltagelse ikke kunne afbryde dialogen. Han forstod, at Morten Messerschmidt ikke var enig med regeringen heri.

Lars Barfoed mente, alle i udvalget havde stor sympati for den britiske premierministers udmelding, idet vi ikke ønsker, at Mugabe bliver en del af den afrikanske delegation, men han fandt det på den anden side helt afgørende, at EU har en dialog med de afrikanske lande, og den udmelding, Gordon Brown er kommet med, kan bruges til at vende situationen på hovedet, så vi ikke får en fredelig dialog.

Udenrigsministeren syntes, der havde været en rigtig god diskussion om Zimbabwe. Han mente også, det var meget vigtigt, at EU og Afrika holder disse topmøder, og mente ikke, at en enkelt mand skal "kidnappe" dette samarbejde. EU og Afrika har meget store fælles problemer og en fælles interesse i at nå et resultat. I den forbindelse nævnte han WTO og klima.

Han var enig med Lars Barfoed i, at dialogen er ganske nyttig.

Morten Messerschmidt var glad for at høre, at alle helst ville være fri for at have Robert Mugabe med i forhandlingerne. Hvilket signal vil det ikke sende

2. Europaudvalgsmøde 12/10 2007

til Afrika, hvis Mugabe kan komme hjem og bryste sig af, at han er anerkendt af det internationale samfund? Vil det ikke være en håndsrekning til de afrikanere, der ønsker at få Mugabe ud, at man støtter Gordon Browns linje?

Lars Barfoed mente, Mugabe ville få utrolig stor sympati i Afrika, hvis han kunne sige, at det var Gordon Brown, der havde besluttet, at han ikke kunne deltage, i stedet for at det er afrikanerne selv, der beslutter det. Derfor mente han ikke, Gordon Browns udmelding var særlig klog.

Udenrigsministeren syntes, Morten Messerschmidt skulle lytte lidt til det, Lars Barfoed sagde, for han er en klog mand.

11. Kommissionens forslag til en stabiliserings- og associeringsaftale mellem de Europæiske Fællesskaber og deres medlemslande og Republikken Montenegro samt interimsaftale på det handelsmæssige område

KOM (2007) 0350 og KOM (2007) 0351

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Morten Messerschmidt mente, der givetvis var mange gode og fornuftige initiativer i det foreslåede, men han var en lille smule nervøs over for det, der står på side 24 i samlenotatet om arbejdskraftens frie bevægelighed, idet han pegede på de store problemer, man har med kvindehandel og handel med narkotika.

Skal man tage det seriøst, at Bulgarien har truet med at nedlægge veto imod aftalen, hvis ikke man får en afklaring af, hvordan man staver euro på bulgarsk, eller er det bare et bluffnummer?

Udenrigsministeren var klar over, at der var kriminalitet på Balkan, og mente, alle var enige om, at vi skal stoppe kvindehandel, menneskehandel og handel med narkotika, men det bliver ikke lettere ved at undlade at indgå en stabiliseringsaftale med Montenegro. I øvrigt pegede han på, at aftalen svarer til den, vi har indgået med en række andre Balkanlande, hvor den ikke har givet anledning til problemer.

Udenrigsministeren nævnte, at Kommissionen har færdigforhandlet en stabiliserings- og associeringsaftale med Montenegro, men der er opstået usikkerhed om, hvorvidt den kan undertegnes i forbindelse med rådsmødet på mandag. Problemet er den bulgarske sprogversion af aftalen, hvor en løsning måske skal findes på topmødet.

FO 12. Forslag til forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for finansiering af politiske partier på europæisk plan

– Vedtagelse på et kommende rådsmøde

KOM (2007) 0364

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Udenrigsministeren: Jeg vil gerne forelægge det forslag til en mindre ændring af forordningen om europæiske politiske partier, som I har modtaget et grundnotat om i begyndelsen af september.

Der er tale om et forslag, der afspejler et ønske fra et meget bredt flertal i Europa-Parlamentet, og det er bl.a. udarbejdet på baggrund af Europa-Parlamentets rapport om anvendelsen af forordningen om europæiske politiske partier, som vi vedtog i 2003.

Forhandlingerne om forslaget er først indledt i september, men jeg forelægger det nu, da vi påregner en førstelæsningsaftale i efteråret.

Hovedelementet i forslaget er, at der for at fremme politisk oplysning på europæisk niveau åbnes op for finansiering af europæiske politiske fonde gennem de registrerede europæiske politiske partier. De bliver til noget i stil med de stiftelser, der kendes fra bl.a. tysk politik.

Herudover er der to mindre ændringer i forhold til den eksisterende forordning. De europæiske politiske partier kan finansiere kampagner i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet, men de må fortsat ikke yde direkte eller indirekte finansiering til nationale politiske partier eller deres kandidater. Dertil ændres de finansielle bestemmelser en smule med henblik på at give europæiske politiske partier lidt større fleksibilitet i deres budgetmæssige planlægning, end de har i dag.

Jeg vil gerne understrege, at kravene til repræsentation i Europa-Parlamentet for at blive støtteberettiget, den såkaldte tærskelværdi, ikke berøres af ændringsforslaget. Europæiske politiske partier, der er støtteberettiget under den gældende forordning, vil også være støtteberettiget efter ændringerne.

Alle europæiske politiske partier, der er støtteberettigede, vil også i henhold til den ændrede forordning kunne få tilknyttet en støtteberettiget europæisk politisk fond.

FO Fra regeringens side er vi positivt indstillet over for forslaget. Vi støtter, at politisk oplysning på europæisk niveau fremmes gennem oprettelse af de foreslåede fonde.

Morten Messerschmidt sagde, at Dansk Folkeparti ser sådan på det, at et parti er noget, der skal opstå, hvis der er et behov for det. Det er ikke noget, man skal købe sig til. Derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Svend Auken sagde, at ligesom vi støtter politiske partier i Danmark, giver

man stort set i alle civiliserede samfund støtte til de politiske partier, og derfor er det også vigtigt, at der er nogle neutrale støtteordninger i EU. Han mente, det var en udmærket konstruktion, man havde fundet frem til, hvorfor han kunne give Socialdemokraternes opbakning til regeringens forhandlingsoplæg

Frank Aen kunne ikke støtte, at der skal gives penge til politiske fonde, og at man skulle give endnu flere penge til de såkaldte europæiske partier, idet Enhedslisten hele tiden havde været imod at finansiere de europæiske partier via EU-kassen, da det er til ensidig støtte for de største partier og til skade for bevægelserne, som er afskåret fra at få støtte, hvis de ikke er organiseret i 7 lande. At man skal kunne skyde pengene fra et år til et andet vil blot indebære, at de største partier får hældt endnu flere penge ned i kassen. De kan i virkeligheden nøjes med at finansiere 15 pct. med egne midler. Det er absolut ikke sundt for demokratiet.

Poul Henrik Hedeboe syntes, det er godt, at vi styrker den demokratiske diskussion i Europa. Han pegede på, at alle partier og alle bevægelser rent faktisk har tilsluttet sig et samarbejde på tværs af landegrænserne, så alle har mulighed for at deltage. Endvidere påpegede han, at der i forslaget ligger en relativ styrkelse af de små partier.

13. Burma/Myanmar

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 309, side 1132 (seneste behandling i EUU 20/4-07)

Udenrigsministeren: Der er jo heldigvis sket noget natten til i dag i FN.

Det burmesiske militærstyres overgreb på fredelige demonstranter kræver en stærk reaktion fra det internationale samfund. Danmarks politik er ad alle kanaler – politiske, økonomiske og bistandsmæssige – at lægge pres på regimet for at fremme en proces i retning af demokratisering og national forsoning.

Danmark arbejder i EU for en så omfattende skærpelse af EU's sanktionsregime, som der kan opnås enighed om. Vi arbejder for en udvidelse af de eksisterende sanktioner og for nye sanktioner.

Stramningen af sanktionerne tager sigte på at ramme generalerne – ikke civilbefolkningen. Derfor lægger Danmark afgørende vægt på, at vi i stramningen af sanktionerne går efter de sektorer, der betyder noget for generalernes økonomi. Det betyder, at vi har fokus på olie, mineraler, træ og ædelstene.

EU's eksisterende sanktioner omfatter blandt andet våbenembargo, visumforbud for navngivne personer og forbud mod nyinvesteringer samt finansieringsforbud i navngivne burmesisk statsejede virksomheder. Disse sanktioner ønsker Danmark at stramme. Det gælder særligt listen over statsejede og statskontrollerede virksomheder, hvori der ikke må foretages investeringer. Det er vigtigt, at virksomheder som "Myanmar Oil and Gas" og "Myanmar Timber Enterprise" kommer på listen.

Regeringen arbejder også for indførelse af nye sanktioner i form af handelsrestriktioner som led i skærpelsen. Det omfatter importforbud af træ og træprodukter, metaller og ædelstene fra Burma og forbud mod eksport af udstyr til disse sektorer.

Der tegner sig opbakning til en skærpelse af sanktionerne. Præcist hvor langt hvert land er villig til at gå med hensyn til omfanget af skærpelsen af sanktionerne, er endnu ikke helt klart. Endelig drøftes ikrafttrædelsestidspunktet fortsat.

Som sagt vil jeg på mandag i Rådet arbejde for, at der kommer omfattende sanktioner mod Burma.

Vi ved alle, at sanktioner ikke kan stå alene. Sanktionerne er som sagt først og fremmest rettet mod at ramme generalerne som led i at lægge pres på regimet for ophør af vold, frigivelse af politiske fanger, igangsættelse af en demokratisk proces og national forsoning. Det er klart, at sanktionerne skal understøtte FN-sporet. Vi ønsker nemlig at hjælpe den burmesiske befolkning til en bedre fremtid.

Derfor vil jeg samtidig arbejde for et fortsat og intensiveret politisk pres på regimet, opbakning til FN-sporet og FN-generalsekretærens særlige udsending, Gambari, tæt dialog med Kina og andre indflydelsesrige asiatiske lande samt styrkelse af den humanitære bistand.

FN blev i går for første gang enige om en udtalelse, som henstiller til Burmas regering at indgå i en dialog med Aung San Suu Kyi og frigive de politiske fanger samt arbejde mod en politisk forsoning af alle i samfundet. Danmark fik, da vi sad i Sikkerhedsrådet, for første gang Burma på dagsordenen. Derfor er det et gennembrud, at man nu for første gang har vedtaget en resolution om Burma.

Svend Auken støttede helt den hårde linje, regeringen ville anlægge over for Burma, idet han mente, det ville have en effekt, at man interesserede sig så meget for tilstandene i landet.

Helle Sjelle var naturligvis også optaget af forholdene i Burma, som var ganske forfærdelige. Hun syntes, det var positivt, at Rådet er indstillet på at skærpe sanktioneerne. Hun spurgte, hvad sandsynligheden er for, at der kommer en skærpelse, og ville gerne høre, hvilke lande der går i front på det punkt. Er der nogen divergenser mellem Danmark og et flertal af lande, idet Danmark gerne vil gå længere, end et flertal har lagt op til?

Mette Gjerskov pegede på, at oppositionslederen Aung San Suu Kyi har bedt verden om at boykotte militærjuntaen i Burma. I anledning af den diskussion, der har været herhjemme om ATP's interesser i firmaet Total, har man diskuteret, om det var i orden at have interesser i Burma. ATP's svar har hidtil været, at de følger lovgivningen, de fører ikke selvstændig udenrigspolitik. Derfor ville hun gerne høre, om vi kan forvente, at de skærpelser, der nu ligger på bordet i EU, vil betyde, at ATP's engagement i Burma bliver ulovligt, således at de stopper deres investeringer dér.

Frank Aaen henviste til den debat, man havde haft om Burma i Det Udenrigspolitiske Nævn. Enhedslisten støtter naturligvis, at man prøver at skærpe sanktioneerne, idet den økonomiske aktivitet i Burma i høj grad er med til at finansiere militærdiktaturet. Problemet er, at det ikke er sikkert, at sanktioneerne fra EU kommer hurtigt nok og bliver stærke nok. Derfor ville han rejse spørgsmålet, om det ikke er på tide, at vi i Danmark går foran og skærper vore sanktioner. Vi kan i hvert fald gøre det på et område, nemlig ved at beslutte at ATP skal sælge deres aktier i Total.

Poul Henrik Hedeboe ville følge Mette Gjerskovs linje og syntes, det var godt, hvis vi kunne få nogle stramninger. Han ville gerne have udenrigsministerens vurdering af, hvad det rent praktisk kommer til at betyde for danske virksomheder.

Lone Dybkjær tog udgangspunkt i det, udenrigsministeren sagde om, at sanktioneerne skulle være til skade for generalerne, men ikke skal skade befolkningen, og spurgte, hvordan de sanktioner, man vil lave, rent praktisk kan blive til gavn for borgerne.

Udenrigsministeren var glad for støtten til den hårde linje over for Burma.

Som sagt arbejder Danmark for de hårdest mulige sanktioner over for Burma. Et af problemerne drejer sig om, hvorvidt det kun skal dreje sig om nye investeringer, eller også om eksisterende investeringer. Vi ønsker at få de to store centrale statslige selskaber med på listen. Udenrigsministeren kunne ikke sige, om vi kan komme igennem med dette ønske.

Udenrigsministeren sagde til Helle Sjelle, at han ikke i et åbent møde kunne udtale sig om, hvordan de andre lande stiller sig under forhandlingerne. Det ville kunne fastlåse deres positioner og gøre det vanskeligere for dem at give sig under forhandlingerne. Landene kan også skifte positioner under forhandlingerne.

Udenrigsministeren ville ikke gå ind i en diskussion om ATP's investeringspolitik, men ATP kender regeringens position – nemlig at man ikke bør støtte generalerne – og står selv til regnskab over for sin bestyrelse, hvori bl.a. LO er repræsenteret. Hvis ikke der kommer en skærpelse af sanktionerne fra EU, er ATP fuldstændig frit stillet og kan placere sine penge, hvor det vil. Det må være et spørgsmål om forholdet til ATP's kunder og ATP's bestyrelse.

Udenrigsministeren sagde til Frank Aaen, at det ikke ville have nogen mening at skærpe de danske sanktioner, da generalerne ikke ville kunne mærke det. Det er bedre at blive i kampen og søge at presse bolden frem på banen.

Udenrigsministeren sagde i svaret til Poul Henrik Hedeboe, at sanktionerne ikke vil betyde særlig meget for danske virksomheder, da dansk erhvervsliv i forvejen har en meget begrænset økonomisk kontakt med Burma. Men det kan komme til at betyde noget for virksomheder, der importerer træ fra Burma, og det kan også betyde noget for importen af tøj og måske for skibsfarten. Hvis sanktionerne også kommer til at omfatte eksisterende investeringer, betyder det, at de, der har placeret penge i aktier i Burma, må trække deres investeringer ud.

Frank Aaen mente, at hvis Danmark tager et markant skridt i forhold til samhandelen med Burma, vil det sætte sit præg på debatten i f.eks. Frankrig, som kun er tilbageholdende, fordi det store franske selskab Total tjener så mange penge i Burma. Han ville være helt sikker på, at han havde forstået udenrigsministeren rigtigt, nemlig at sanktionerne også skulle gælde gamle investeringer, hvilket han betegnede som meget tilfredsstillende. Han forstod også, at det skulle gælde indirekte investeringer. Så må det være logisk, at hvis Total tjener penge i Burma, må danske virksomheder trække deres penge ud af Total.

Udenrigsministeren sagde til Frank Aaen, at der ikke er tale om indirekte investeringer, men hvis den danske politik over for Burma kommer igennem, vil de, der har investeret i Burma, skulle trække deres penge ud.

Frank Aaen syntes, det var en skam, at de indirekte investeringer ikke var omfattet, idet han så mente, der var åbnet en ladeport, idet man kan lade in-

vesteringerne gå gennem Cayman Islands.

Med hensyn til ATP's aktier i Total pegede Frank Aaen på, at Finansministeriet har en repræsentant i ATP's bestyrelse, så selv om vi ikke via EU kan forhindre, at ATP investerer i Total, som har tjent masser af penge i Burma, kan regeringens bestyrelsesmedlem jo sige, ligesom LO har sagt, at ATP bør trække pengene ud af Total.

Lars Barfoed mente, det ville være ukorrekt, hvis regeringen kunne dirigere rundt med private investeringer rundt omkring i verden, når der er tale om lovlige investeringer. Men hvis de sanktioner, som den danske regering lægger op til, kommer igennem, så vil Total skulle trække sine investeringer ud af Burma, og så er problemet løst.

Udenrigsministeren kunne fuldstændigt tilslutte sig Lars Barfoeds sidste indlæg.

Frank Aaen sagde, at uanset hvad Lars Barfoed sagde, ændrer det ikke ved, at man som ejer af en aktiebeholdning kan optræde ansvarligt. Regeringen kan bare beslutte, at ATP skal trække sine penge ud; så vil der være flertal for det i ATP's bestyrelse.

Lone Dybkjær blev lidt provokeret af, at udenrigsministeren tilsluttede sig Lars Barfoeds bemærkninger om ATP, idet hun pegede på, at udenrigsministeren selv havde sagt, at der ikke er noget i vejen for, at aktionærerne presser bestyrelsen. Hun syntes godt, regeringen kunne have en holdning til sagen. Hun ville opfordre regeringen til at presse på i ATP's bestyrelse.

Mette Gjerskov blev også provokeret af Lars Barfoeds udtalelser. Regeringen har en mulighed for at påvirke ATP indefra, og det syntes hun ærlig talt, den skulle gøre.

Udenrigsministeren syntes, man bevægede sig meget langt væk fra det, Europaudvalget skulle beskæftige sig med, når man vil drøfte ATP's investeringspolitik. Den diskussion må tages i et andet forum. Han mindede om, at han indledningsvis havde sagt, at der ikke er tvivl om regeringens holdning, og havde henvist til, at firmaerne må tage hensyn til "corporate social responsibility" og kundeimage og lytte til, hvad der bliver sagt, men han ville finde det helt forkert, hvis regeringen gennemfører en lovgivning om sagen, som ikke er baseret på sanktioner fra EU. Han opfordrede udvalget til at holde op med det dirigereri. Han havde klart tilkendegivet, at det afgørende for regeringen er, at der ikke sker investeringer i de firmaer i Burma, han havde nævnt. Kommer vi ikke igennem med det synspunkt, foreligger der en anden situation, som man så må forholde sig til.

14. Usbekistan

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 4 (tillæg til samlenotat)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

15. (Evt.) Forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler (EPA) mellem EU og AVS-landene

SEK (2002) 0351

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 5 (tillæg til samlenotat)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

**16. EU's Årsrapport om menneskerettigheder
- A-punkt**

Rådsmøde 2823+2824 – bilag 6 (tillæg til samlenotat)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Helle Sjelle så, at rapporten forventes godkendt uden debat. Skal man tage det som udtryk for, at man i rapporten mener, at det går fint med menneskerettighederne i EU?

Udenrigsministeren sagde, at Rådet tager menneskerettighedsrapporten til efterretning. Derfor er der ikke så meget at sige om den, men vi støtter rapporten.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 12 om finansiering af politiske partier på europæisk plan, men at Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde tilkendegivet, at de var imod forhandlingsoplægget.

FO Punkt 2. Regeringskonferencen

EUU alm. del (07) – bilag 8 (aktuelt notat vedr. regeringskonferencen)

EUU alm. del (07) – bilag 14 (revideret udkast til reformtraktatkomplekset af 5/10-07)

EUU alm. del (06) – bilag 423 (redegørelse for den kommende EU-traktat af 23/7-07)

Det Europæiske Råd 21-22/6-07 – bilag 13 (teknisk gennemgang af mandatet for den kommende regeringskonferencens arbejde vedtaget af DER)

Det Europæiske Råd 21-22/6-07 – bilag 12 (Formandskabets konklusioner fra DER-mødet 21-22/6-07)

EUU EU-note (07) – E 4 (notat om regeringskonferencen)

Udenrigsministeren: Jeg forelægger punktet om regeringskonferencen til forhandlingsoplæg.

På mandag morgen vil vi i kredsen af EU's udenrigsministre gøre status for arbejdet under regeringskonferencen. Der er tale om et formelt møde under regeringskonferencen på udenrigsministerniveau.

Herefter vil sagen gå videre til et møde i regeringskonferencen på stats- og regeringschefsniveau i forbindelse med det uformelle topmøde den 18.-19. oktober i Lissabon. Det er formandskabets ambition – og den almindelige forventning – at der på dette møde kan opnås politisk enighed om reformtraktaten. Sker det, forudses traktaten at kunne undertegnes inden årets udgang, når samtlige sprogversioner har gennemgået en sidste, teknisk kvalitetssikring af de såkaldte jurist-lingvister.

Som bekendt var det på Det Europæiske Råds møde i juni, at det blev besluttet at indkalde til en regeringskonference. Der blev samtidig vedtaget et meget præcist mandat for konferencens arbejde, som jeg tidligere har forelagt her i udvalget til forhandlingsoplæg.

Regeringskonferencen indledte sit arbejde den 23. juli, hvor det portugisiske formandskab – med baggrund i mandatet – præsenterede et første udkast til et traktatkompleks.

Traktatudkastet har været forelagt en gruppe af juridiske eksperter fra samtlige medlemsstater og fra Kommissionens og Europa-Parlamentets tjenestegrene med henblik på en teknisk juridisk gennemgang. Gruppen afsluttede sit arbejde onsdag den 3. oktober, og formandskabet offentliggjorde i fredags den 5. oktober et revideret traktatudkast, som samme dag blev oversendt til Folketingets Europaudvalg.

De juridiske eksperter har bekræftet, at traktatudkastet er i overensstemmelse med det præcise mandat for regeringskonferencen fra Det Europæiske Råd.

Der tegner sig et billede af bred opbakning til det traktatudkast, der ligger på bordet. Frankrig og Nederlandene – for blot at fremhæve to lande – forventes at give deres støtte. Også briterne forventes at støtte udkastet, der indeholder juridisk/tekniske løsninger på blandt andet charteret for grundlæggende rettigheder og den britiske ”opt in” ordning, som er af særlig betydning for Storbritannien.

Nogle lande har imidlertid under arbejdet i regeringskonferencen rejst spørgsmål, der har ligget uden for mandatet fra Det Europæiske Råd, og som derfor er blevet afvist. Jeg forventer, at en række af disse spørgsmål af politisk karakter vil blive gentaget på mandag i udenrigsministerkredsen og endeligt på topmødet

Særligt Polen forventes at have yderligere krav med i bagagen, som det er kendt i offentligheden. Det drejer sig navnlig om et ønske til en yderligere cementering af den såkaldte Ioannina-mekanisme, der indebærer, at en gruppe af lande, der er lidt mindre end et blokerende mindretal, kan sikre, at forhandlingerne fortsættes i et vist tidsrum med henblik på at finde brede løsninger. Øvrige kendte polske ønsker – som måske rejses på mødet – omfatter flere generaladvokater ved EU-Domstolen, enstemmighed ved godkendelse af EIB-lån, og at Polen bliver omfattet af den juridiske løsning, der er fundet på den britiske forbeholdssituation vedrørende domstolskontrol på 3. søjle *acquis*'et. Sidstnævnte anses på forhånd at være urealistisk, da Polen jo ikke har noget RIA-forbehold.

Også andre lande har indikeret – muligvis – at ville rejse spørgsmål uden for mandatet. Således har Bulgarien et problem med retstavning af euro med kyrilliske bogstaver – som vi drøftede under det forrige punkt på dagsordenen – og Østrig vil muligvis rejse ønske om, at regeringskonferencen forholder sig til det helt særlige problem, Østrig oplever i forhold til studerende fra Tyskland. Det kan heller ikke udelukkes, at for eksempel Italien rejser fordelingen af pladser i Europa-Parlamentet, selv om Europa-Parlamentet netop selv har vedtaget et fornuftigt forslag herom.

Jeg er sikker på, at formandskabet vil formå at håndtere de ønsker, der måtte komme, på fornuftig vis. Det er – alt taget i betragtning – mindre sager, når man tænker på, hvad vi har været igennem i de sidste mange års traktatforhandlinger.

Regeringen glæder sig over, at det ser ud til, at de sidste mange års traktatdrøftelser i EU nu kan lukkes med et godt resultat i form af det udkast til ændringstraktat til det eksisterende traktatgrundlag, der nu foreligger.

FO I overensstemmelse med Folketingets vedtagelse under forespørgselsdebatten i går – jeg går ud fra, at vi har fået diskuteret tingene grundigt igennem dér, og at vi ikke behøver gentage den debat i dag – vil vi således fra dansk side på mødet i regeringskonferencen på udenrigsministerniveau såvel som på topmødet i Lissabon arbejde for, at der opnås politisk enighed om reformtraktatkomplekset.

Konkret vil Danmark støtte formandskabets reviderede udkast til reformtraktat, idet vi finder, at det er en loyal og korrekt omsætning på traktatformel af mandatet fra Det Europæiske Råd i juni.

Fra dansk side foretrækker vi, at der ikke foretages tilføjelser til reformtraktaten i forhold til formandskabets udkast, men vi vil kunne acceptere enkelte nye elementer eller justeringer i udkastet, såfremt disse er nødvendige som led i et samlet kompromis om en traktattekst.

Jeg er glad for den brede, politiske opbakning, der er om Danmarks Europapolitik, hvilket kom til udtryk ved Folketingets vedtagelse i går. Jeg finder, at vi sammen kan glæde os over, at EU med det ændrede traktatgrundlag får de nye spilleregler på plads, som er nødvendige for, at det udvidede EU kan bevæge sig fremad. Det vil betyde, at EU i mange år fremover ikke igen vil behøve at fokusere sin energi på institutionelle spørgsmål. I stedet kan vægten lægges på at skabe konkrete resultater for borgerne. Det vil være med til at skabe en ny dynamik i EU-samarbejdet og rette fokus mod konkrete politiske projekter som også fremhævet i Folketingets vedtagelse fra i går.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at regeringskonferencen er hovedpunktet på topmødet. Vi har endnu ikke modtaget en dagsorden fra det portugisiske formandskab. Vi regner med, at der også vil være en drøftelse af Lissabonstrategien med særlig fokus på de eksterne aspekter. Man kan bare tænke på brevet fra Merkel og Sarkozy, som jo efterlyste det. Ligeledes kan det ikke udelukkes, at der vil være en meningsudveksling af indledende karakter om præsident Sarkozys tanker om en nedsættelse af en vismandsgruppe.

Statsministeren og jeg vil som bekendt give møde her i udvalget på onsdag med henblik på at orientere forud for topmødet.

Formanden gav udenrigsministeren den sammenskrevne udgave af udkastet til reformtraktat og det gældende traktatgrundlag, som Folketingets EU-konsulent og EU-oplysningen havde arbejdet dag og nat for at få udarbejdet inden mødet, og som også var tilgængelig på nettet.

Svend Auken syntes, det var et enormt godt arbejde, der var udført af EU-oplysningen, og betegnede det som meget tilfredsstillende, at man inden topmødet kan delagtiggøre offentligheden i den foreliggende udformning af teksten. Der er imidlertid tale om vanskeligt tilgængeligt stof, og derfor håbede han, at vi – inden vi er færdig med processen – kan få en letlæst traktatversion plus en oversigt over almindeligt stillede spørgsmål og svar. Han ville også gerne have en oversigt over ligheder og forskelle i forhold til forfatningstraktaten.

Svend Auken henviste til, at man ved forespørgselsdebatten dagen før i Folketinget havde diskuteret forholdet til grundlovens § 20, og han var klar over, at man senere hen ville få en vurdering fra Justitsministeriet, men efter alt, hvad han hørte, havde vore embedsmænd gjort et glimrende arbejde på at få alt det ud, som indebar suverænitetsafgivelse. Det syntes han, man skulle udtrykke anerkendelse af, for det kunne ikke være sådan, at en eller anden

detalje skulle udløse en grundlovsafstemning. Det afgørende måtte være, som det også var fremgået af debatten i Folketinget dagen før, en samlet vurdering af hele projektet.

Svend Auken mindede om, at det var en næsten håbløs situation, man havde været i, men nu har vi nået et resultat, som vil gøre EU mere arbejdsdygtigt, mere åbent og mere demokratisk. Der er ikke tale om en idealtilstand, men samarbejdet kan komme til at fungere.

Svend Auken gav udenrigsministeren ret i, at det kun er detaljer, der er tilbage at forhandle om, men man må jo drøfte forhandlingssituationen forud for det kommende topmøde. Han delte fuldstændig udenrigsministerens ønske om, at man ser tingene i deres rette proportioner, så man ikke nu lader detaljerne være afgørende. Men der er et timingsproblem, idet debatten skal foregå inden valget til den polske rigsdag. Det er omtrent så uheldigt, som det kan være.

Selvfølgelig skal vi være imødekommende og fornuftige, og det, udenrigsministeren havde nævnt man kunne gøre for at imødekomme polakkerne, var ikke noget, der forskrækkede Svend Auken, f.eks. at man i visse situationer kunne være nødt til at forlænge forhandlingerne. Han syntes bare, det var irriterende, at det kommer nu, idet det godt kunne være indpasset på et tidligere tidspunkt.

I den situation, at Polen nægter at sige ja, fordi de ikke har fået det hele, er der så en mulighed for, at man kan sige: Vi tager til efterretning, at her ligger et dokument, og det arbejder vi videre med, og så tager vi den endelige, reelle afgørelse i december? Altså så man ikke kører ind i et eller andet langvarigt kriseforløb om småting.

Hvis det hele falder på plads, siger udenrigsministeren, at der skal være tid til en gennemgang hos jurist-lingvisterne. Svend Auken spurgte, om det ikke var en god idé, at man brugte den tid til at få en dialog med udenrigsministeren om aspekter af traktaten, f.eks. forskellene mellem forfatningstraktaten og den foreliggende reformtraktat, sådan at man havde gjort en del af arbejdet allerede i november-december, inden nogle af partierne lige efter jul skal tage en beslutning om, hvorvidt de ønsker en folkeafstemning. Han syntes ikke, det ville være særlig klogt, hvis man skød det hele til engang i foråret.

Til sidst sagde Svend Auken, at Socialdemokraterne naturligvis støtter regeringens forhandlingsoplæg.

Morten Messerschmidt ville ikke forlænge den gode diskussion, man havde haft i Folketinget dagen før, men spurgte, hvor sandsynligt udenrigsministeren mente det var, at de lande, som har særstandpunkter i forhold til det udkast, som ligger nu, kunne få foretaget ændringer i dokumentet. Når regeringen har lagt sig så fast på, at man ikke kan tage stilling til spørgsmålet om folkeafstemning, før det endelige dokument er der, ligger der så deri, at der er en forventning om, at der vil ske ændringer?

Morten Messerschmidt syntes, det var en god melding, udenrigsministeren var kommet med, at hvis denne reformtraktat vedtages, vil det være den sid-

ste traktatændring i mange år.

Morten Messerschmidt erklærede sig fuldstændig enig i det, Svend Auken sagde om behovet for oplysning, hvor man bl.a. skal have en sammenligning af reformtraktaten og forfatningstraktaten og Nicetraktaten.

Til sidst sagde Morten Messerschmidt for en god ordens skyld, at da Dansk Folkeparti grundlæggende er uenig med regeringen i, at det er en god traktat, kan det ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Frank Aaen indledte med at sige, at Enhedslisten ikke kan støtte forhandlingsoplægget. Han kunne godt forstå, at Svend Auken og udenrigsministeren var så glade, fordi det til de to herrers store overraskelse var lykkedes at få mellem 95 og 98 procent af forfatningstraktaten overført til det, man nu kalder reformtraktaten.

Han rejste spørgsmålet, hvordan vi sikrer en ordentlig offentlig debat om reformtraktaten, inden den bliver vedtaget, og inden den bliver ratificeret, så man er sikker på, at man har befolkningen med sig, når man ratificerer den. Altså så man ikke tromler den hen over hovedet på befolkningen.

Frank Aaen pegede på, at der under folketingsdebatten dagen før var sket en meget vigtig udvikling, idet alle partier i Folketinget nu – med undtagelse af Det Radikale Venstre – siger, at der også kan være politiske grunde til, at man holder en folkeafstemning, altså uanset juraen. Det var et meget væsentligt fremskridt, som han godt ville kvittere for. I den forbindelse ville Frank Aaen gerne spørge udenrigsministeren, hvilke politiske argumenter der var for ikke at holde en folkeafstemning. Hvorfor er det ikke indlysende, at der skal være en folkeafstemning?

Formanden gjorde opmærksom på, at det, man skal give mandat til, er, hvad udenrigsministeren skal sige på mødet i regeringskonferencen for udenrigsministre. Man skal ikke diskutere, om vi skal have en dansk folkeafstemning. Det er et dansk anliggende.

Lone Dybkjær ville gerne høre lidt om de snublesten, der var dukket op. Hun mente ikke, de havde nogen betydning for, om vi skal holde en folkeafstemning eller ej. Derfor delte hun Svend Aukens ønske om at komme hurtigt i gang med at analysere forskellene. Jo hurtigere, vi kan komme i gang, jo bedre. Personligt var hun mest optaget af at få at en vurdering af, hvad forskellen var mellem reformtraktaten og det eksisterende traktatgrundlag, nemlig Nicetraktaten. Hun mente, det var vigtigt at få formidlet en udgave, som også Folketingets medlemmer kan læse, idet hun havde været ude for, at forskellige ordførere havde spurgt, hvad reformtraktaten betød af ændringer på deres område.

Også Det Radikale Venstre kan støtte regeringens forhandlingsoplæg

Poul Henrik Hedeboe henviste til, at som det fremgik af debatten dagen før i Folketinget, kan SF støtte regeringens forhandlingsoplæg og går ind for reformtraktaten. SF gik også ind for forfatningstraktaten, og partiet mener ikke, der er sker så voldsomt store ændringer. Det er mest nogle "salgsargumenter"

for EU, som er taget væk, og nogle symboler. Det foreliggende udkast er blevet lidt mindre læseligt end det tidligere. Vi har haft en tænkepause i EU, og på baggrund af den har vi fået noget, der er mindre klart. På den baggrund ville det være meget klogt ikke kun at lægge en streng juridisk vurdering til grund for, om der skal være folkeafstemning. Han var sikker på, at når diskussionen kommer i gang i EU, slipper man ikke uden om at diskutere, hvordan man skal forholde sig i de enkelte lande. Derfor bliver folkeafstemninger et tema, selv om det ikke står på dagsordenen for det kommende rådsmøde.

Helle Sjelle ville ikke gentage debatten fra Folketinget dagen før, hvor man havde haft en meget grundig drøftelse, men hun ville dog gøre opmærksom på, at Det Konservative Folkeparti syntes, det var et rigtig, rigtig godt forslag, der nu foreligger. Hun syntes også, udenrigsministeren skulle nævne, at den tyske kansler skal have stor ros for, at hun fik det på plads. Nu håbede Helle Sjelle, det endeligt kom på plads. Det betyder meget, at de institutionelle forhold kommer på plads. Det er ikke noget, der sker ved et snuptag.

Helle Sjelle spurgte, om udenrigsministeren kunne sige noget om, hvornår den endelige juridiske vurdering, som var bebudet til december, kan være klar.

Formanden mindedes, at da Europaudvalget var i Rusland og Ukraine, fik man indtryk af, at russerne synes, det var så typisk europæisk, at man ikke kunne blive enige om noget som helst, og gned sig i hænderne over, at der igennem lang tid havde været en traktatkrise.

Udenrigsministeren roste EU-oplysningen for det utroligt flotte arbejde, den havde gjort med at få traktatteksten ud. Det skal vi selvfølgelig arbejde videre med, og han tilføjede, at det nok var noget, Europaudvalget og Udenrigsministeriet kunne arbejde sammen om.

Med hensyn til, om afstemningen i Polen kan betyde en udsættelse, sagde udenrigsministeren, at den måske kunne betyde, at udenrigsministrene skulle holde møde i flere dage, men den kan også betyde, at formandskabet vil vente med en afgørelse til december, hvorefter det bliver det slovenske formandskab, som vil afslutte efter den 1. januar. Udenrigsministeren pegede dog på, at man var så tæt på at nå et resultat nu, og at der var så lidt tilbage, man var uenige om, at det efter hans opfattelse burde være til at klare.

Udenrigsministeren svarede Morten Messerschmidt, at visse landes særstandpunkter godt kunne betyde, at der kom nogle små ændringer, men det kunne også godt være, man kunne klare sig med nogle erklæringer uden for traktaten, f.eks. vedrørende spørgsmålet om den kyrilliske stavning af euro.

Han var enig i alle de kloge bemærkninger fra Lone Dybkjær om formidling, også vedrørende en tværgående læsning, så man ikke selv skulle sidde og pille det ud. Han var også glad for Svend Aukens idé om at samle "questions and answers". I øvrigt var han glad for den tilfredshed, der også er givet udtryk for i dag.

Han var enig med Lone Dybkjær i, at man skulle analysere, hvori ændringerne i forhold til Nicetraktaten består, idet det lige præcis er en ændring af Nice-

traktaten, man står med. Nogle gange påpeges noget som en nyhed, selv om det står Nicetraktaten. Der havde været et mellem spil med udkastet til forfatningstraktat. Det er rigtigt, at Poul Nyrup Rasmussen traf en politisk afgørelse ved straks efter indgåelsen af Nicetraktaten at meddele, at der ikke kom folkeafstemning om den, fordi grundlovens § 20 ikke var i spil. Han tilføjede, at han ikke havde været uenig med Poul Nyrup Rasmussen dengang.

Udenrigsministeren var enig i det, Poul Henrik Hedeboe sagde om, at ændringerne i forhold til forfatningstraktaten skal forklares.

Han var enig med Helle Sjelle i, at kansler Merkel fortjener en ros, idet hun har gjort en fantastisk indsats.

Hvornår resultatet af den juridiske vurdering, som skal foretages i Danmark, kan foreligge, må man drøfte med justitsministeren.

Udenrigsministeren var glad for formandens bemærkninger. Han syntes, det var ærgerligt, at vi i Europa siden december 2001 havde diskuteret indretningen af Europas hus, mens verden bevægede sig uden for vor dør. Vi havde blot opført os som indretningsarkitekter, som flyttede rundt på møblerne. Derfor var han også glad for, hvis dette nu kunne afsluttes.

Frans Aaen sagde, at det også var udemokratisk at godkende Nicetraktaten uden folkeafstemning, men han kunne selvfølgelig godt se, at der kunne siges at være en vis logik i, at når man ikke behøvede stemme om Nicetraktaten, behøver man heller ikke stemme om ændringerne i den.

En af grundene til, at alle for et stykke tid siden var enige om, at der skulle være folkeafstemning om forfatningstraktaten, var placeringen af rumforskningen. Han tilføjede, at det efter hans opfattelse var en ubetydelig ting, som ikke burde være afgørende, men han ville i den forbindelse stille et teknisk spørgsmål. En af de juridiske finurligheder er, at når et emne først er inde i traktaten, så kræver det ikke folkeafstemning, selv om man flytter det fra et sted, hvor landene beholder deres suverænitet, og til et område, hvor der er flertalsafgørelser. At vi lige pludselig kan stemmes ned, er ikke juridisk set suverænitetsafgivelse. Det er selvfølgelig noget hokuspokus, men sådan er det defineret. Når nu rumforskning kommer ind, kan det så senere flyttes fra der, hvor det står, til et andet afsnit, således at det bliver stort set identisk med placeringen i forfatningstraktaten, uden at det til den tid kræver en folkeafstemning?

Udenrigsministeren mente, det var et så teknisk spørgsmål, Frank Aaen havde stillet, at han ville foretrække at svare på det skriftligt, men han tilføjede, at det afgørende er, at uanset om vi flytter rundt på bestemmelserne, så afgiver vi ikke suverænitet.

Frank Aaen takkede for, at han ville få et skriftligt svar på sit tekniske spørgsmål, men syntes, det var interessant, om vi står med en reformtraktat, som uden folkeafstemning i sit indhold kan gøres identisk med forfatningstraktaten. Så er det jo snyd. Det kunne han ikke tro var tilfældet, men det ser sådan ud.

Formanden mente, det var en meget vidtgående konklusion af det svar, som

udenrigsministeren ikke kom med.

Svend Auken sagde med henvisning til folketingsdebatten dagen før, at man kan diskutere, hvor der er undtagelser, og hvor der er nødbremser, men det er ikke et spørgsmål om suverænitet. Suverænitet handler om, hvorvidt beslutningerne træffes i Danmark eller i et forpligtende internationalt forum. Hvordan man så stemmer i det forum, har ikke noget at gøre med suverænitet.

Svend Auken sagde, at han havde været med til de fleste beslutninger omkring folkeafstemninger, og bortset fra de helt oplagte § 20 eksempler, f.eks. vedrørende selve medlemskabet, så har det hver gang været politiske beslutninger. Han pegede på, at det ikke mindst var Det Radikale Venstre, som i forbindelse med Amsterdamtraktaten af politiske grunde ønskede at tage en folkeafstemning. Der var tale om en sammenvejlet vurdering. Socialdemokraterne ønsker, at vi har et så godt beslutningsgrundlag som muligt.

Formanden gjorde endnu engang opmærksom på, at der er tale om et forhandlingsoplæg vedrørende regeringskonferencen, ikke en diskussion om, hvorvidt vi skal have en folkeafstemning eller ej.

Lone Dybkjær sagde i anledning af Svend Aukens bemærkninger om Amsterdamtraktaten, at der forelå et justitsministerielt papir, som sagde, at på følgende tre områder afgav Danmark suverænitet, og når et sådant papir foreligger, må al tvivl komme grundlovens § 20 til gode. Noget andet var, at det var svært at forklare befolkningen, hvori suverænitetsafgivelsen bestod.

Udenrigsministeren sagde til Frank Aaen, at hvis man skriver det med rumforskningen præcis som det står i forfatningstraktaten, så er der tale om suverænitetsafgivelse, og så skal der være folkeafstemning. Svend Aukens beskrivelse af, hvornår der er tale om suverænitetsafgivelse, er fuldstændig korrekt.

Formanden konkluderede, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg. Dansk Folkeparti og Enhedslisten har dog udtalt sig imod det.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 2825 (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2007

Fødevarerministeren forelagde dagsordenspunkterne 1-9 og 12.

Familie- og forbrugerministeren forelagde dagsordenspunkterne 10 og 11.

Fødevarerministeren: Punkterne 10 og 11 om spiritusforordningen og dyresundhed hører under familie- og forbrugerministerens ressort og forelægges derfor af familie- og forbrugerministeren i dag.

Punkterne 4, 5 og 7 om henholdsvis statsstøtte i Rumænien og Bulgarien og TAC/kvoter for Østersøen forelægger jeg til forhandlingsoplæg. Resten af punkterne forelægges til orientering.

Familie- og forbrugerministeren: Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender har to sager, som jeg vil præsentere i dag. Det drejer sig for det første om punkt 10 vedrørende forslaget om en revision af spiritusforordningen. Forslaget forelægges med henblik på nyt forhandlingsmandat. Derudover forelægges punkt 11 om en EU-dyresundhedsstrategi. Forslaget forelægges til orientering.

1. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0484

Rådsmøde 2825 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Om krydsoverensstemmelsessystemet:

Rådsmøde 2777 - svar på spørgsmål 1 (om regler der er sat i værk i forbindelse med krydsoverensstemmelser)

EU-note (06) - E 54 (notat af 4/4-07 om Kommissionens rapport om krydsoverensstemmelser)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (07) – bilag 7, side 1775 (seneste behandling i EUU 21/9-07)

EUU alm. del (06) – bilag 382, side 1454 (behandlet i EUU 8/6-07)

EUU alm. del (06) – bilag 330, side 1170 (behandlet i EUU 2/5-07)

EUU alm. del (06) – bilag 308, side 1105 (behandlet i EUU 13/4-07)

EUU alm. del (06) – bilag 191, side 722 (behandlet i EUU 26/1-07)

Fødevareministeren: Jeg kan henvise til min forelæggelse af forslaget her i udvalget i september måned.

Fra dansk side er vi fortsat positive over for forslaget, idet det ses som et skridt i retning af at sikre en mere ensartet implementering og enkel ordning omkring krydsoverensstemmelse, der samtidig vil være lettere at administrere.

Samtidig vil jeg dog gerne understrege, at krydsoverensstemmelse er – og fortsat skal være – et centralt element i den fælles landbrugspolitik.

Formandskabet håber på at kunne opnå politisk enighed om forslaget ved et kommende rådsmøde.

Fra dansk side kan vi tilslutte os forslaget, idet vi arbejder for, at bagatelgrænsen hæves til 100 euro, at udgifter til kontrol og håndhævelse skal stå i et rimeligt forhold til de forventede resultater af foranstaltningerne, og at rådgighedsdatoen af medlemsstaten kan fastsættes som sidste dag for indsendelse af støtteansøgningen.

2. Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for vin og om ændring af visse forordninger

– *Orienterende drøftelse*

KOM (2007) 0372

Rådsmøde 2825 – bilag 1 (samlenotat side 6)

KOM (2007) 0372 – bilag 1 (grundnotat af 26/7-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (07) – bilag 7, side 1773 (seneste behandling i EEU 21/9-07)

EUU alm. del (06) – bilag 443, side 1700 (behandlet i EEU 13/7-07)

Fødevarerministeren: Drøftelserne omkring vinreformen fortsætter på det kommende rådsmøde. Vi forventer, at drøftelserne vil tage udgangspunkt i et sæt spørgsmål, som vi dog endnu ikke har modtaget.

Jeg vil igen i drøftelserne på det kommende rådsmøde henholde mig til de synspunkter, der blev fremlagt for udvalget ved forelæggelsen forud for rådsmødet i juli, idet regeringen vil arbejde for, at der sker en reel markedsorientering af vinordningen. I den forbindelse arbejder vi for, at reformen samlet set fører til et fald i budgettet eller som minimum er budgetneutral.

Jeg forventer, at formandskabet vil fremlægge en kompromistekst til rådsmødet i november, hvorefter vi håber på politisk enighed i december.

Morten Messerschmidt mindede om det synspunkt, han fremførte ved enhver lejlighed, der gav sig, nemlig at det er fuldstændig afsindigt, at man skal have en afgift på øl, som er mindst 15 pct., mens minimumsafgiftssatsen for vin er nul. Han ville gerne vide, om fødevarerministeren på det sidste møde fremhævede den problematik, og ville ligeledes høre, hvordan reaktionen herpå var fra de andre lande. I et samarbejde, der bygger på fri konkurrence, er det ganske enkelt uacceptabelt, at ølproducenterne skal stilles dårligere.

Fødevarerministeren var fuldstændig enig i Morten Messerschmidts synspunkter på vin- og ølafgifter, og det arbejder vi også på at få ændret, men sagen hører hjemme hos økonomi- og finansministrene.

Elisabeth Arnold gjorde Morten Messerschmidt opmærksom på, at de mærkelige forhold med hensyn til vinafgifter hænger sammen med, at på afgiftsområdet har hvert land vetoret i Økofinrådet, idet ændringer kræver enstemmighed.

Morten Messerschmidt replicerede, at Det Radikale Venstre havde støttet de regeringer, som var gået med til de nuværende afgiftssatser. Danmark kunne jo have nedlagt veto.

3. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik

– *Politisk enighed/vedtagelse*

KOM (2007) 0122

Rådsmøde 2825 – bilag 1 (sammenotat side 14)

Fødevareministeren: Forslaget om finansiering af den fælles landbrugspolitik lægger bl.a. op til, at medlemsstaterne offentliggør informationer om modtagere af støtte fra EU. Videre foreslår Kommissionen en skærpelse af regelsættet for nedsættelse af de månedlige og øvrige foreløbige betalinger/refusioner af landbrugsstøtte til medlemsstaterne. Endelig foreslås det at øge Kommissionens mulighed for at anvende finansielle korrektioner i forbindelse med efterfølgende regnskabskontrol.

Fra dansk side kan vi tilslutte os forslaget.

FO 4. (Evt.) Statsstøtte i Bulgarien som følge af tørke

– *Politisk enighed/vedtagelse*

Rådsmøde 2825 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Fødevareministeren: Vi forventer, at Bulgarien og Rumænien på det kommende rådsmøde vil fremsætte anmodninger om at få Rådets tilslutning til at yde støtte på henholdsvis 102 mio. euro til bulgarske landmænd og 400 mio. euro til rumænske landmænd. Det helt overordnede formål med støtten vil være at sikre bulgarske og rumænske landmænds fortsatte eksistensgrundlag efter en langvarig og alvorlig tørke i det forgangne høstår 2006-07.

Tørken har i den grad medført en betydelig nedgang i produktionen i begge lande. I Bulgarien er produktionsnedgangen over 50 pct. for korn og knap 40 pct. for oliefrø i forhold til forrige års produktion. Der forventes et tab på op til 574 mio. euro.

I Rumænien har tørken på tilsvarende vis medført et estimeret gennemsnitligt kornudbytte for 2007 på 45 pct. i forhold til de forrige år, 2004-2006. Rumæni- en skønner, at de totale skader beløber sig til ca. 1.200 mio. euro.

Produktionsnedgangen har også betydning for dyreavlsproduktionen, idet man her står i en situation, hvor der er stor mangel på foder til husdyr.

Bulgarien har oplyst, at de agter alene at udbetale støtte til de producenter, hvis områder er blevet fuldstændig ødelagt af tørken, og som dermed ikke har haft nogen indtjening fra det forgangne høstår. I Rumænien forventer vi, at der i hovedparten er tale om små, blandede brug, hvor der både dyrkes korn og holdes dyr.

En beslutning om at tillade Bulgarien og Rumænien at udbetale statsstøtte kræver enstemmighed i Rådet. Det er min forventning, at der ikke er nogen lande, der vil modsætte sig anmodningerne, hvorfor den danske stemme kan blive afgørende.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at vi fra dansk side udtrykker vores principielle holdning med hensyn til, at vi er imod statsstøtte og mener, at statsstøtte bør begrænses mest muligt, samt at det bør være Kommissionen, der vurderer medlemsstaternes statsstøtteordninger og disses forenelighed med EF-traktatens regler. Bulgarien og Rumænien bør derfor opfordres til at lade Kommissionen behandle sagerne eller anvende de gældende regelsæt inden for statsstøtteordningerne.

Såfremt Bulgarien og Rumænien fastholder ønsket om Rådets stillingtagen, vil vi fra dansk side – i lyset af de ekstraordinære og meget særlige omstændigheder, der gør sig gældende – ikke isoleret modsætte os Bulgariens og Rumæniens anmodninger, idet vi i givet fald vil undlade at stemme.

Mette Gjerskov var enig i, at Bulgarien og Rumænien står i en meget, meget vanskelig situation, så hun bakkede op om regeringens holdning, altså at Danmark ikke skal blokere for, at de kan få mulighed for at støtte det tørke-

ramte landbrug.

Poul Henrik Hedeboe nævnte, at Fødevareudvalget havde været på en tur i sommer og ved selvsyn set, at landbruget i Bulgarien og Rumænien var i en problematisk situation. Det var vanskeligt at få et overblik over ejerforholdene til jorden, men det var rigtigt, som fødevareministeren sagde, at en stor del af området bestod af små brug med blandet husdyrbesætning og vegetabilsk produktion. Overordnet set er SF ikke meget for at udbygge landbrugsstøtten, men det kunne være særlige grunde, der gjorde det nødvendigt.

Poul Henrik Hedeboe tilføjede, at der også findes meget store brug indimellem, og spurgte, om der var taget højde for, at ganske vist er kornproduktionen faldet med 50 pct., men samtidig er prisen på korn steget kraftigt, så de brug, der kun har vegetabilsk produktion, har fået compensation gennem prisudviklingen. Han erkendte, at det samme ikke var tilfældet på de brug, som også havde husdyr, idet de skulle betale meget mere for foderet. På denne baggrund spurgte han, om det ikke var muligt at lave en skillelinje, så man kun udbetalte støtte til dem, der virkelig var ramt af tørken.

Morten Messerschmidt betegnede det som noget skidt, når der skete en udvidelse af landbrugsstøtten, som er skadelig for Europa, fordi pengene bruges til fuldstændig tåbelige formål, og skadelig for den tredje verden.

Han pegede på, at der findes en række forskellige fonde i EU, bl.a. en katastrofefond og en globaliseringsfond, og spurgte, om de ikke kunne bruges i denne forbindelse i stedet for at udvide rammen for landbrugsstøtten.

Hvis det ikke kunne lade sig gøre, måtte man selvfølgelig tage forslaget til efterretning, idet der er tale om en akut katastrofesituation, hvor Bulgarien og Rumænien må have mulighed for at redde deres landbrug og deres økonomi.

Frank Aaen var ikke i tvivl om, at landbruget i Bulgarien og Rumænien var ganske hårdt ramt af tørken, men et eller andet sted syntes han, det var mærkeligt, at vi skal sidde heroppe i København og drøfte, hvordan de skal hjælpe de tørkeramte landmænd. Han ville gerne overveje det, Poul Henrik Hedeboe havde foreslået om at lade støtten gå til dem, der virkelig er ramt, men i øvrigt pegede han på, at det var landenes egne penge, ikke EU-støtte, man talte om. Selvfølgelig skulle regeringen sige, at vi skal hjælpe landbruget i de to lande, så det ikke går helt rabundus.

Lone Dybkjær mente ikke, det var os, der skulle bestemme, hvad man skulle gøre i de to lande, men mente, at Kommissionen måtte finde ud af, hvad der var hensigtsmæssigt at gøre for at hjælpe de to lande ud af den krise, som de er i. Hun tilføjede, at Det Radikale Venstre ikke er tilhænger af, at landbrugsstøtten sættes op, men tværtimod foreslår, at den afvikles, og at man laver en strategi for afviklingen. Men på den anden side er partiet også tilhænger af, at Bulgarien og Rumænien får mulighed for at hjælpe deres landbrug.

Fødevareministeren henviste i anledning af Poul Henrik Hedeboes forslag om at skelne mellem brugene, til det, hun havde nævnt om, at man i Bulgarien lægger op til, at støtten skal gives til landmænd, hvis hele høst i 2006 er gået tabt, mens man i Rumænien vil støtte landmænd, som er på fallittens

rand. Hun havde ikke noget grundlag for at betvivle, at en eventuel statsstøtte ville gå til de landmænd, der havde allermest behov for støtte.

Fødevareministeren svarede Morten Messerschmidt på spørgsmålet om, hvorvidt der var mulighed for at yde støtte gennem EU's fonde, at det var der ikke rigtigt. Globaliseringsfonden kan bl.a. yde støtte, når der er tale om eksempelvis massefyringer, og Katastrofefonden kan yde støtte ved naturkatastrofer, som forvolder skade på mere end 3 mia. euro eller mere end 0,6 pct. af BNI, men ingen af de betingelser er opfyldt i dette tilfælde.

Med hensyn til, om det hele ikke kan klares via de muligheder, Kommissionen allerede har, svarede fødevareministeren Lone Dybkjær, at det var sådan set det, hun opfordrede til, men hvis der er nogle forhindringer for det, og hvis de andre lande mener, det er mere fremkommeligt, at man vedtager det på et rådsmøde, så syntes hun ikke, det var noget, vi skulle stemme imod.

Poul Henrik Hedeboe havde set, at for Bulgariens vedkommende var det cirka en sjettedel, man ville give i støtte, og for Rumænien var det cirka en tredjedel. Grundlæggende er SF parat til, at vi bruger de penge, men Poul Henrik Hedeboe kunne godt tænke sig, at man gik lidt tættere på, hvem der får dem.

Morten Messerschmidt takkede for svaret vedrørende fondene. Under disse omstændigheder kunne han støtte regeringens forhandlingsoplæg, idet han lagde vægt på, at pengene ikke tages fra EU's budget.

Elisabeth Arnold gjorde i anledning af Poul Henrik Hedeboes bemærkning om, at han godt syntes, vi kan bruge de penge, opmærksom på, at det ikke er EU's penge. Man vil give Bulgarien og Rumænien ret til at bruge deres egne penge.

Fødevareministeren svarede Poul Henrik Hedeboe, at hun faktisk syntes, man i begge landene havde godt styr på, hvem de gav pengene til.

- FO 5. (Evt.) Statsstøtte i Rumænien som følge af tørke**
– *Politisk enighed/vedtagelse*
Rådsmøde 2825 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Drøftelsen af dette punkt er refereret under det foregående punkt på dagsordenen.

Udg. 6. (Evt.) Forslag til midlertidig suspendering af importtold for korn

– *Drøftelse*

Rådsmøde 2825 – bilag 1 (samlenotat side 22)

Fødevarerministeren: Punktet er ikke på dagsordenen.

Morten Messerschmidt syntes, det var ærgerligt, at forslaget om suspendering af importtolden for korn var udgået af dagsordenen. Han håbede ikke, fødevarerministeren havde droppet ideen, idet han mente, man skulle gøre alt, hvad man kunne, for at sænke prisen på korn.

Fødevarerministeren sagde, at der på det sidste rådsmøde havde været opbakning til, at man kunne suspendere importtolden på korn, og sagen vil komme op på et kommende rådsmøde, måske i november måned.

FO 7. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2008 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande for Østersøen

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0492

Rådsmøde 2825 – bilag 1 (samlenotat side 25)

KOM (2007) 0492 – bilag 1 (grundnotat af 1/10-07)

Rådsmøde 2825 – bilag 4 (henvendelse fra Greenpeace til Europaudvalget af 10/10-07)

KOM (2007) 0492 – bilag 2 (henvendelse fra WWF

Verdensnaturfonden til Fødevareudvalget af 9/10-07)

Rådsmøde 2825 – bilag 5 (referat af møde i § 5-Udvalget)

Fødevareministeren: Forslaget vedrører fastsættelse af TAC og kvoter samt betingelserne for fiskeriet i Østersøen for 2008.

For så vidt angår fastsættelse af TAC for torsk i den østlige Østersø har Kommissionen indregnet et omfattende ulovligt fiskeri i 2008, hvilket betyder kvotereduktioner for alle østersømedlemslande.

Jeg vil gerne understrege, at det foreløbige udspil fra Kommissionen er baseret på en beregningsmæssig forudsætning om et fremtidigt overfiskeri på 44.000 tons for 2008. Det er ikke et tal, som kan verificeres fra 2007, og det er heller ikke det tal, der ligger til grund for Kommissionens beslutning om at stoppe det polske fiskeri. Kommissionen arbejder her ud fra en formodning om et overfiskeri på 5-10.000 tons. Der udestår altså en afklaring af, hvor meget der så at sige skal betales tilbage.

Som jeg allerede har sagt ved flere lejligheder, finder jeg det ikke rimeligt, at Polen ustraffet slipper af sted med at have overfisket. Jeg finder det heller ikke rimeligt, at Kommissionen indregner et modelberegnet forventet fremtidigt overfiskeri ved fastsættelsen af TAC'en for torsk.

Jeg er derfor glad for, at fiskerikommissær Joe Borg under vores møde sidste uge gav udtryk for de samme tanker, nemlig at man vil modregne det polske overfiskeri i kommende års kvoter, og at man vil søge en hurtig behandling af den anlagte traktatkrænkelssag. Endvidere vil man se på mulighederne for at benytte midler fra den europæiske fiskerifond til ophugning samt midler til yderligere kontrolforanstaltninger.

Joe Borg tilkendegav også over for mig, at han vil have Polen til at forsikre os om, at man vil det ulovlige, urapporterede fiskeri til livs, således at vi ikke skal fastsætte TAC ud fra et forventet overfiskeri.

Det, som jeg arbejder på i den sammenhæng, er, at Kommissionen laver en plan, der indebærer en konkret opgørelse af det polske overfiskeri i 2007 og en plan for, hvorledes dette skal tilbagebetales. Ligeledes skal der laves en plan for finansiering af en mere effektiv kontrol, ligesom polakkerne skal tilkendegive, hvordan de vil komme overfiskeriet til livs. På den baggrund har

Kommissionen et ordentligt grundlag for at lave et nyt forslag, der er fuldt ud bæredygtigt – og det er naturligvis det, jeg arbejder for.

Kan der ikke vedtages en sådan plan, så må det i sidste ende være bestandenes bæredygtighed, der er afgørende for beregningen af TAC.

Med henblik på TAC for torsk i vestlige Østersø støtter Danmark som udgangspunkt en reduktion på 15 pct. i overensstemmelse med princippet om en gradvis reduktion – det såkaldte ”adaptive approach” princip. Men af hensyn til bestandenes situation vil Danmark også her kunne støtte Kommissionens forslag.

I den aktuelle situation – med et forestående valg i Polen – kan det blive vanskeligt at opnå enighed om forslaget på det kommende rådsmøde. Jeg kan derfor godt forestille mig, at vedtagelsen bliver skudt til november eller måske endda til december.

Forslaget er sat på dagsordenen til politisk enighed med forventet stemmeafgivning på det kommende rådsmøde, og derfor forelægger jeg den til forhandlingsoplæg i dag. Når sagen, som nævnt, formentlig kommer på dagsordenen på rådsmødet i november, vil jeg gerne forelægge den her i udvalget til fornyet forhandlingsoplæg.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at vi fra dansk side kan tilslutte os Kommissionens forslag eller et kompromisforslag, der kan vedtages i Rådet med kvalificeret flertal, idet man vil arbejde for:

- at reduktionen af TAC for torsk i vestlige Østersø baseres på princippet om gradvis reduktion – det såkaldte ”adaptive approach” princip, dvs. 15 pct. – men kan af hensyn til bestandenes bæredygtighed acceptere Kommissionens forslag,
- at der skabes grundlag for at opretholde TAC eller en begrænset reduktion i østlige Østersø, baseret på en af Kommissionen fremlagt plan om afklaring af det ulovlige overfiskeri inden for de gældende regler i den fælles fiskeripolitik.

Under alle omstændigheder vil det i sidste ende være bestandenes bæredygtighed, der er afgørende for beregningen af TAC.

Mette Gjerskov sagde, at man hos Socialdemokraterne er voldsomt bekymrede for situationen for torskebestanden i Østersøen, selvfølgelig især i den østlige Østersø. Der var lavet en plan – som Socialdemokraterne ikke mente var tilstrækkelig – men Polen overtræder og overtræder. Alle andre lande skælder ud på Polen, men det hjælper ikke torskene i Østersøen. Socialdemokraternes udgangspunkt er, at der burde lukkes for torskefiskeri i Østersøen, som den biologiske anbefaling går ud på. Så må der laves nogle løsninger for det kystnære fiskeri, f.eks. for fiskerne på Bornholm. Hun henviste til, at man lige havde fået en ny forskningsrapport, som sort på hvidt dokumenterer, at EU's fiskeriministre ganske enkelt ikke evner at skabe et bæredygtigt fiskeri. Det må da give regeringen anledning til overvejelser. Socialdemokraterne mener ikke, Kommissionens forslag er tilstrækkeligt. Derfor kan de ikke støtte

forhandlingsoplægget.

Mette Gjerskov mente ikke, det var sandsynligt, at forslaget blev vedtaget på det kommende rådsmøde, og opfordrede fødevareministeren til at bruge den næste månedstid på at overbevise Kommissionen om, at Polen skal lukke for torskefiskeriet, og at de andre lande skal drosle så meget ned, at der kun bliver tale om helt kystnært fiskeri.

Mette Gjerskov tilføjede, at hun syntes, det var ærgerligt, at man endnu en gang skulle sidde i et møde i Europaudvalget og være uenig med den nyudnævnte fødevareminister, som man gerne ville have et godt samarbejde med på det europapolitiske område.

Poul Henrik Hedeboe udtalte sig på linje med Mette Gjerskov og mente ikke, man kunne dække sig ind under, at de ikke havde styr på fiskeriet i Polen, men måtte lave en overlevelsesplan for torsk i Østersøen. Derfor fandt han ikke Kommissionens oplæg godt nok. Han tilføjede, at så må man komme efter Polen på andre måder.

Morten Messerschmidt havde et meget stort problem med, at danske fiskere skulle betale bøden for Polens overfiskeri. Det er ingen tvivl om, at Polen groft og vedvarende har overtrådt reglerne og brugt mere end den kvote, som er tildelt Polen. Han betegnede det som fuldstændig tåbeligt, at Danmark skal bøde for, at Polen agerer som en anden mafioso og ikke efterlever de krav, andre lande må efterleve. I opfølgning af det, Mette Gjerskov sagde, ville Morten Messerschmidt ikke gå ind for, at man skulle lukke torskefiskeriet, men man skulle ganske enkelt lukke det polske fiskeri. Morten Messerschmidt mente ikke, vi skulle finde os i, at vi skal have nedlagt et godt, gammelt, hæderkronet erhverv, fordi der er nogle polakker, der ikke kan finde ud af at overholde reglerne. Derfor spurgte han, hvilke initiativer regeringen vil tage for at indføre sanktioner mod Polen.

Frank Aaen kunne tilslutte sig det, der var sagt om, at man skal være meget mere restriktiv.

Lone Dybkjær var blevet lidt forvirret, og ville gerne vide, hvad det egentlig var, fødevareministeren ville. Kommissionen har foreslået reduktioner på henholdsvis 33 og 23 pct. Fødevareministeren havde et andet forslag, forstod Lone Dybkjær, men samtidig kunne fødevareministeren acceptere Kommissionens forslag. Hun ville gerne vide, hvad det betyder i praksis.

Fødevareministeren indledte sin besvarelse med at sige, at det helt afgørende for hende var, at man fik taklet det problem, der er med overfiskeriet fra polsk side. Derfor er der flere ting, der skal falde på plads. Der skal laves en plan for, hvordan Polen betaler tilbage for det, man har overfisket, altså ske en reduktion af Polens kvoter. Der skal også komme en forsikring fra Polen om, at det ikke må gentage sig. Og så skal der tages initiativer til at styrke fiskerikontrollen. Endelig må der følges op på de problemer, der er i Polen, i hvilken forbindelse fødevareministeren mindede om, at der er indledt en traktatkrænkelssag mod Polen. Med disse initiativer mente fødevareministeren, der ville komme til at foreligge et nyt grundlag for Kommissionen. Der udestår

en afdækning af, hvor meget der er overfisket. I den forbindelse pegede fødevareministeren på, at nogle af tallene bygger på en fremskrivning af nogle modeller, mens andre bygger på det grundlag, Kommissionen havde, da den lukkede det polske fiskeri. På denne baggrund forventede fødevareministeren, at Kommissionen ville justere på sit forslag.

I relation til det, Mette Gjerskov var inde på, at man helt skulle lukke for torskefiskeriet i Østersøen, idet hun bl.a. refererede til anbefalingerne fra ICES, gjorde fødevareministeren opmærksom på, at ICES ikke inddrager det, der faktisk er lavet af flerårige handleplaner på området. Der er lagt op til, at man nu laver en gradvis tilpasning og laver nogle rammer for en bestemt reduktion, så man når målene på området. Fødevareministeren syntes, det var godt, at vi var nået frem til en langsigtet plan, som jo betyder, at man kan forsvare ikke lige at følge den umiddelbare rådgivning fra ICES. Fødevareministeren tilføjede i svaret til Mette Gjerskov, at der jo blev lukket for det polske torskefiskeri i sommer, mens andre lande frivilligt har valgt at stoppe fiskeriet, fordi de nåede op på deres kvoter. Fra dansk side har vi stadigvæk ikke opbrugt vores kvote.

I anledning af Mette Gjerskovs udtalelser om, at der er ærgerligt, at der ikke er bred politisk enighed om mandaterne i Europaudvalget, sagde fødevareministeren, at det skulle hun være den første til at beklage, men det var Socialdemokraterne, der havde skiftet politisk synspunkt. Med hensyn til torskefiskeriet mente hun, man måtte finde en løsning, hvor man fokuserer på bæredygtighed og samtidig sikrer, at vi har et velfungerende fiskeri. Hun mente faktisk, man kunne opnå begge dele ved at lave en langsigtet plan.

På grund af de problemer, der er med Polen, hvor man endnu mangler et klart tilsagn om, at overfiskeriet ikke vil gentage sig, havde fødevareministeren lagt op til, at hun ville vende tilbage til udvalget og redegøre for, hvad der skete, ligesom hun havde lagt op til, at hun ville forelægge et nyt forhandlingsoplæg.

Fødevareministeren svarede på Lone Dybkjærs spørgsmål om, hvorvidt vi kunne acceptere Kommissionens forslag til kvotereduktioner, at nu skal der laves en aftale med Polen om tilbagebetaling på grund af overfiskeriet, og på baggrund af den mente hun, Kommissionen ville komme med et andet udspil. Vi vil være fleksible, blot vi når målet om et bæredygtigt fiskeri.

Mette Gjerskov var glad for, at fødevareministeren ville vende tilbage til Europaudvalget og bede om et nyt forhandlingsoplæg, hvis ikke der blev truffet beslutning på det kommende rådsmøde.

Socialdemokraterne synes også, det er rigtigt, at der skal laves en flerårig plan, men den plan, der ligger, er for slap. Der er for lidt i den, og den kommer for sent. Hun tilføjede, at et bæredygtigt fiskeri er en forudsætning for, at der overhovedet er et fiskeri i fremtiden. Vi er sure på Polen, fordi de fisker ulovligt, men vi kan ikke bare lægge armene over kors og sige nå og ellers fortsætte som vi plejer, idet vi blot vil straffe Polen hen ad vejen over nogle år. Det mente hun simpelt hen ikke var holdbart.

Poul Henrik Hedeboe fandt det ligeledes tilfredsstillende, at fødevareministe-

ren ville komme i Europaudvalget igen.

Han spurgte, om regeringen tager udgangspunkt i at få torsken til at overleve, eller om den tager udgangspunkt i at få skovlen under polakkerne. Han fornemmede, at det mest var det sidste, man var interesseret i, og så ville man også godt have lidt mere i national kvote. Det fandt han ikke tilfredsstillende.

Morten Messerschmidt havde svært ved at forstå, at det skulle være af hensyn til torskefiskeriet og torskefiskerne, at Socialdemokraterne vil nedlægge torskefiskeriet.

Han syntes, vi skal slå hårdt ned på Polen, og mente ikke, at det, der var lagt op til, var godt nok. Han mente, Polen skulle tilbagebetale hurtigst muligt. Den plan, som danske fiskere fisker efter, er netop strikket sådan sammen, at den sikrer bestanden. Morten Messerschmidt ville gerne høre, om regeringen ikke kunne stramme op på kravene til Polen. Vi må have mere end en forsikring fra polsk side. Man må have fiskerikontrollen intensiveret. Hvis han kunne få håndslag på, at sådan så regeringen også på det, og at den var enig i, at den plan, der ligger, netop er lavet, så man sikrer bestanden, så kan Dansk Folkeparti støtte mandatet. Ellers kan det ikke.

Lone Dybkjær opfordrede regeringen til at lave en liste over Polens synderregister, idet torskefiskeriet ikke var det eneste punkt, hvor Polen har vist sig mere vanskelig end de andre nye medlemslande.

Lone Dybkjær mente, det bedste ville være, hvis man kunne få tingene udsat til efter det polske valg. I hvert fald bør det være noget, regeringen arbejder for.

Det Radikale Venstre vil ikke give fødevareministeren det ønskede mandat, idet det ikke tror på, at indgrebet får den rette effekt over for Polen, medmindre andre fiskere også træder i aktion. Partiet kan godt gå med til Kommissionens forslag, men kunne ikke gå med til at justere det nedad, sådan som fødevareministeren lagde op til.

Fødevareministeren sagde til Mette Gjerskov, at hun syntes, hun præcis lagde op til, at vi skal finde en fornuftig løsning. Vi vil føre en hård kurs over for Polen, men samtidig vil vi være fleksible og acceptere et kompromis, som sikrer et bæredygtigt fiskeri i Østersøen.

Hun sagde til Poul Henrik Hedeboe, at når vi fører en hård kurs over for Polen og får styr på overfiskeriet, så bliver der faktisk bedre fangstmuligheder. Det skader alle lande, at man blæser på de fælles regler.

Hun ville gerne give Morten Messerschmidt håndslag på, at regeringen vil føre en skrap kurs over for Polen. Derfor valgte hun også at tage et separat møde med fiskerikommissæren for at give udtryk for de danske synspunkter og sige, at vi ikke kan leve med, at der bare skal ske en kollektiv afstraffelse af alle. De danske fiskere har ikke stor forståelse for, at det skal gå ud over dem, at der er et andet lands fiskere, som blæser på reglerne. Vi bliver nødt til at have nogle tilkendegivelser fra Polen om, hvordan man vil håndtere det fremover, og der må komme en forsikring fra Polen. Der må laves en plan

med skærpelse af fiskerikontrollen og ophugning af fartøjer. Man må sikre tilbagebetalingen fra polsk side. Fødevareministeren tilføjede i den forbindelse, at hun ville være åben over for, at modregningen ikke skal ske i ét års kvote, men godt kan ske over 3-4 år, afhængig af hvor stort et overfiskeri vi taler om. Med de tal, der har været fremme, ville en tilbagebetaling over ét år måske svare til hele Polens kvote for det pågældende år, og så ville en række fiskere fuldstændig miste deres levebrød. Derfor kan vi godt leve med en afvikling over 3-4 år, under forudsætning af at det så også rent faktisk sker, og at Polen tager ansvaret for, at det sker. Fødevareministeren ville også bede Kommissionen mase på med traktatkrænkelssagen mod Polen.

I svaret til Lone Dybkjær gentog fødevareministeren, at nogle af tallene baserer sig på en fremskrivning af en model, som opererer med nogle helt andre tal end dem, Kommissionen baserede sig på, da den lukkede for det polske fiskeri. Der tilbagestår en afklaring af, hvor meget Polen har overfisket, og hvor meget der egentlig skal betales tilbage. Når det er gjort op, vil der blive tale om ændrede kvotestørrelser, men på nuværende tidspunkt kunne fødevareministeren ikke sige, hvor store de ville blive.

I anledning af Lone Dybkjærs idé om, at sagen bør udsættes til efter det polske valg, sagde fødevareministeren, at det nok også var det, der i realiteten ville ske, men ifølge de regler, der var aftalt med Europaudvalget, blev hun nødt til at forelægge forhandlingsoplæg, når sagen står på dagsordenen til politisk enighed. Valget i Polen finder sted på søndag, og der vil ikke være kommet en ny regering, som kan tage ansvaret, før rådsmødet finder sted.

Poul Henrik Hedeboe spurgte, om der i fødevareministerens bemærkninger om et sikkert og bæredygtigt fiskeri lå, at man ville prøve at finde et system, hvorefter et parti fisk kunne følges hele vejen, så man kunne se, hvilke partier der var fisket lovligt, og hvilke der var fisket ulovligt.

Lone Dybkjær henviste til, at på sidste møde havde fødevareministeren åbnet op for muligheden af, at svin blev øremærket. Hun ville ikke foreslå, at fisk blev øremærket. Selvfølgelig skal fødevareministeren have et mandat, men hun ville opfordre fødevareministeren til at arbejde for, at sagen blev udsat – bl.a. med den begrundelse, at man ikke havde de tal, som Kommissionen vil basere et nyt forslag på.

Fødevareministeren syntes, det var en interessant diskussion, Poul Henrik Hedeboe lagde op til om, hvor langt man kan nå i den tekniske udvikling, når det drejer sig om at mærke de enkelte fiskepartier. Det ville hun gerne arbejde videre med, idet hun mente, det kunne være hjælpsomt i forhold til at sikre bæredygtigheden. Hvor langt man vil kunne komme med en sådan "gællemærkning", vidste hun ikke, men det er en interessant diskussion.

Fødevareministeren var enig med Lone Dybkjær i, at man manglede de tal for at kunne sige noget om de endelige kvotestørrelser.

Morten Messerschmidt sagde ved afslutningen af debatten, at efter fødevareministerens svar kunne Dansk Folkeparti støtte regeringens forhandlingsoplæg.

8. EF/Norge: årlige konsultationer for 2008

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2825 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Rådsmøde 2825 – bilag 4 (henvendelse fra Greenpeace til Europaudvalget af 10/10-07)

Rådsmøde 2825 – bilag 5 (referat af møde i § 5-Udvalget)

Fødevareministeren: Vi skal på det kommende rådsmøde drøfte de forestående forhandlinger med Norge om en ny fiskeriaftale for 2008.

Danske fiskere har som bekendt en betydelig del af deres samlede årlige fangster i norsk zone, og Norge er det tredjeland, der har størst betydning for dansk fiskeri.

Fra dansk side hilser vi drøftelsen velkommen, idet det som et led i frontloading processen giver mulighed for at markere de danske interesser i fiskeriaftalen med Norge.

Fra dansk side vil vi arbejde for at fastholde og eventuelt udbygge de eksisterende fiskerimuligheder for dansk fiskeri i den bilaterale aftale med Norge under hensyntagen til den biologiske rådgivning.

9. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om opnåelse af bæredygtighed i EU's fiskeri ved hjælp af et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY)

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2006) 0360

Rådsmøde 2825 – bilag 1 (samlenotat side 30)

KOM (2006) 0360 – bilag 1 (grundnotat af 8/9-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 75, side 367 (seneste behandling i EEU 17/11-06)

EUU alm. del (06) – bilag 50, side 151 (behandlet i EEU 13/10-06)

Rådsmøde 2825 – bilag 5 (referat af møde i § 5-Udvalget)

Fødevareministeren: Kommissionen fremlagde i 2006 en meddelelse, hvori den lægger op til en ny målsætning for forvaltningen af fiskeriressourcerne i overensstemmelse med forpligtelserne fra Verdenstopmødet i Johannesburg 2002, nemlig maksimalt bæredygtigt udbytte eller MSY.

I forlængelse af Kommissionens meddelelse har formandskabet nu fremlagt udkast til et sæt rådskonklusioner, som indeholder overordnede, brede retningslinjer for det videre arbejde med anvendelse af princippet om MSY.

Fra dansk side kan vi tilslutte os udkastet til rådskonklusioner eller et kompromisforslag, idet vi principielt støtter udviklingen af en ny langsigtet målsætning for en bæredygtig forvaltning af fiskeriressourcerne i EU, der sikrer et større økonomisk udbytte af fiskeriet.

FO 10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af spiritus.

– Vedtagelse på et kommende rådsmøde

KOM (2005) 0125

Rådsmøde 2825 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2005) 0125 – bilag 1 (grundnotat af 1/2-06)

KOM (2005) 0125 – svar på spørgsmål 1 (ministerens kommentar til henvendelse fra European Vodka Alliance)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 50, side 146 FO (forhandlingsoplæg forelagt 13/10-06)

Familie- og forbrugerministeren: Forslaget forelægges som nævnt til forhandlingsoplæg.

Sagen har tidligere været forelagt udvalget, og regeringens forhandlingsoplæg blev tiltrådt på mødet den 13. oktober 2006.

Med hensyn til en mere detaljeret gennemgang af forslaget tillader jeg mig at henvise til det notat, udvalget har modtaget. Jeg vil særligt koncentrere mig om spørgsmålet om definitionen af vodka, som har været et af de centrale emner under drøftelserne af forslaget såvel i Rådet som i Europa-Parlamentet, og som også er årsagen til, at regeringen i dag anmoder udvalget om et nyt forhandlingsmandat.

På rådsmødet i oktober i 2006 blev man enig om en "generel indstilling" vedrørende spiritusforslaget, som herefter dannede grundlag for forhandlingerne med Europa-Parlamentet. Indstillingen fra Rådet indeholdt blandt andet et kompromis vedrørende definitionen af vodka, som indebærer, at såfremt der ved produktionen af vodka blev anvendt andre råvarer end korn, kartofler og melasse fra sukkerroer, skulle de pågældende råvarer fremgå af mærkningen. Dette kompromis støttede Danmark, jævnfør det af Folketingets Europaudvalg godkendte forhandlingsmandat af 13. oktober 2006.

Under de efterfølgende forhandlinger med Europa-Parlamentet er man imidlertid blevet enig om et revideret kompromis, der indebærer, at melasse fra sukkerroer ikke længere fremhæves som en traditionel råvare.

Det foreliggende kompromisforslag indeholder efter regeringens opfattelse en tilfredsstillende løsning. Således indebærer forslaget, at der skelnes mellem vodka produceret på basis af korn og kartofler og vodka produceret på basis af andre råvarer. Det bemærkes i den forbindelse, at anvendelse af melasse ikke har været efterspurgt af det danske erhverv.

Jeg kan endvidere oplyse, at Europa-Parlamentet den 19. juni 2007 vedtog en række ændringer til forslaget, herunder vedrørende definitionen af vodka. De vedtagne ændringer svarer imidlertid til det, som Rådet, Kommissionen og Parlamentet var blevet enige om forud for afstemningen.

FO Set i lyset af forhandlingssituationen er regeringens forhandlingsoplæg, at vi

støtter formandskabets kompromisforslag, idet vi dog lægger afgørende vægt på, at der for så vidt angår definitionen af vodka findes en løsning, der indebærer, at der skelnes mellem vodka produceret på basis af råvarerne korn og kartofler og vodka produceret på basis af andre råvarer.

Endvidere lægges der vægt på, at ændringer af forslaget bilag, vedtagelse af overgangsbestemmelser, fravigelse af forordningens bestemmelser i velbegrundede tilfælde samt vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser kan foretages i den nye kontrolprocedure eller alternativt i en forskriftskomiteprocedure.

Endelig arbejdes der for, at ændringer af definitioner for spiritus bevares i rådsprocedure.

Den eneste forskel i forhold til det tidligere forelagte forhandlingsoplæg er således, at melasse ikke længere er ligestillet med korn og kartofler som traditionel råvare i vodkaproduktion.

Morten Messerschmidt ville gerne have familie- og forbrugerministeren til at bekræfte, at man med den nye mærkatordning – hvor man kalder noget, der ud fra en traditionel betragtning ikke er vodka, for vodka – bryder med det, der gælder for andre spiritusprodukter som gin og whisky, hvor der ikke må bruges andre råvarer end de traditionelle.

Hele opdelingen i forskellige spirituskategorier forekom ham at være temmelig uklar. Derfor spurgte han, hvilke kriterier der var lagt til grund for de tre forskellige kategorier. Han syntes, Foreningen af Danske Spiritusfabrikanter, Dansk Landbrug og COOP havde en pointe, når de skriver, at det umiddelbart forekommer ulogisk, at et produkt som vodka, som er fremstillet efter fermentering og destillering præcis som f.eks. kornbrændevin, men blot destilleret til én procent højere alkohol, er placeret i kategori B, mens kornbrændevin er i kategori A. Morten Messerschmidt ville gerne ville, hvad vi overhovedet skal bruge den klassificering til.

Mette Gjerskov støttede regeringens forhandlingsoplæg. Hun var glad for, at Danmark karakteriseres som et vodkaland, ikke på grund af at vi drikker meget vodka, men fordi vi producerer vodka.

Familie- og forbrugerministeren bekræftede over for Morten Messerschmidt, at definitionen af vodka bryder med de traditionelle definitioner af spiritus, men det var, hvad der var det mulige kompromis.

NOT Hun lovede at fremsende et notat om de tre kategorier.

Morten Messerschmidt forstod ikke, hvorfor man med forslaget vil diskriminere de førende danske vodkaproducenter, og pegede i den forbindelse på, at man i forbindelse med øl og vin har den tåbelige ordning, at der skal være en minimumsafgift på øl på 15 pct., mens minimumsafgiften for vin er nul, hvilket også diskriminerer danske producenter.

Familie- og forbrugerministeren svarede, at der med hensyn til vodka er tale om en opstramning i forhold til i dag, hvor der er uklarhed om reglerne, så

2. Europaudvalgsmøde 12/10 2007

forslaget var i virkeligheden en forbedring.

Morten Messerschmidt sagde, at Dansk Folkeparti gik imod regeringens forhandlingsoplæg.

11. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske økonomiske og sociale udvalg og Regionsudvalget om en ny dyresundhedsstrategi for Den Europæiske Union (2007-2013) – ”Det er bedre at forebygge end at helbrede”

– *Forelæggelse ved Kommissionen*

KOM (2007) 0539

Rådsmøde 2825 – bilag 2 (samlenotat side 10)

KOM (2007) 0539 – bilag 1 (høringssvar af 10/10-07)

Familie- og forbrugerministeren: Kommissionens meddelelse omhandler en dyresundhedsstrategi for Fællesskabet for 2007 til 2013. Punktet er sat på dagsordenen for rådsmødet til præsentation, og jeg nævner sagen til orientering.

Hovedpunkterne i Kommissionens strategi er:

- at modernisere rammebetingelserne for dyresundhed i EU,
- at forbedre og prioritere sygdomsforebyggelse, sygdomsovervågning og kriseberedskabet i EU, samt
- at styrke forskningen og samarbejdet mellem Fællesskabet og medlemsstaternes referencelaboratorier og risikovurderingsinstitutter.

For så vidt angår en mere detaljeret beskrivelse af meddelelsen vil jeg henvise til det samlenotat, som er sendt til udvalget.

Regeringen er meget tilfreds med, at Kommissionen for første gang har udformet en strategi for de kommende års arbejde med dyresundhed. Vi er ikke mindst tilfredse med Kommissionens udspil, fordi det flytter fokus fra bekæmpelse til at satse meget mere på forebyggelse. Det er i tråd med regeringens politik på området gennem mange år.

Vi må sande – i betragtning af dyresygdommes natur og Fællesskabets indre marked med fri handel over grænserne – at dyresundheden i Danmark vil blive styrket, i kraft af at det sundhedsmæssige niveau i EU styrkes med denne strategi. Det er positivt.

Udover det rent dyresundhedsmæssige er det interessant, at Kommissionen ønsker at udvikle finansielle mekanismer i relation til tilbagetrækning af foder, fødevarer og levende dyr samt i relation til fordeling af udgifter mellem myndigheder og erhverv. Disse punkter vil jeg ikke forholde mig nærmere til nu, for her har Kommissionen enten for nylig udarbejdet eller agter at udarbejde yderligere rapporter. Jeg vender naturligvis tilbage til udvalget, når Kommissionen bliver mere konkret.

Drøftelserne i Bruxelles om det videre arbejde er gået i gang, og jeg forventer, at Rådet vil vedtage rådskonklusioner på rådsmødet i december. Jeg forventer således at få anledning til at vende tilbage til udvalget med denne sag.

Mette Gjerskov var positiv over for meddelelsen, som indeholder alle de rig-

2. Europaudvalgsmøde 12/10 2007

tige ord, men spurgte, hvad vi egentlig konkret vil gøre for dyrenes sundhed, idet det er handlingen, der tæller.

Familie- og forbrugerministeren var enig med Mette Gjerskov i, at det bliver interessant at følge, hvad meddelelsen om dyresundhedsstrategien vil resultere i. Nu ville den blive præsenteret på det kommende rådsmøde, og hun ville som nævnt vende tilbage til sagen, når ideerne bliver nærmere konkretiseret.

12. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1543/2000 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling og forvaltning af fiskeridata, der er nødvendige til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik

– *Vedtagelse*

KOM (2007) 0369

Rådsmøde 2825 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Fødevareministeren: Forslaget er uproblematisk, og jeg kan derfor henvise til det oversendte notat.

Formanden konkluderede, at der med hensyn til fødevareministerens punkter ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg. Med hensyn til dagsordenens punkt 4 og 5 om statsstøtte i Bulgarien og Rumænien som følge af tørke havde ingen partier ytret sig imod forhandlingsoplæggene. Med hensyn til dagsordenens punkt 7 om fiskeriet i Østersøen havde Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten tilkendegivet, at de ikke kunne støtte forhandlingsoplægget. Formanden tilføjede, at alle forventede, at sagen blev udsat, således at fødevareministeren ville vende tilbage til Europaudvalget med et nyt forhandlingsoplæg på et senere tidspunkt.

Formanden konkluderede, at der med hensyn til familie- og forbrugerministerens punkter ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 10 vedrørende spiritus, idet dog Dansk Folkeparti havde udtalt sig imod forhandlingsoplægget.

Morten Messerschmidt gjorde opmærksom på, at der var to partier, som ikke var repræsenteret i Europaudvalget, og som derfor ikke havde taget stilling til forhandlingsoplægget, nemlig Ny Alliance og Centrumdemokraterne. Betragtes deres manglende afstandtagen som et ja?

Formanden bekræftede dette og tilføjede, at det nok var et spørgsmål, man måtte tage op med Præsidiet, hvordan man stillede sig til de to nye partier i Folketinget i relation til mandatgivningen i Europaudvalget.